

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.226/2022/57.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. évi január hó 18. napján és 2023. évi február hó 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta, és 2023. február 1. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az embercsempészség büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. május 17. napján kihirdetett 31.B.231/2021/92. számú ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak cselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősíti, a velük szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítja meg, a pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

Terhelt3 III. r. vádlott cselekményét társtettesként, folytatólagosan elkövetettnek minősíti, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítja meg, a pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

Terhelt6 VI. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövettként, a Btk. 353. § (1) bekezdés és (3) bekezdés d) és e) pontja szerint minősíti.

Esetében a bűnszervezetben elkövetővel szembeni büntetés kiszabására, a feltételes szabadságra bocsátás kizártságára utalást és a közügyektől eltiltást mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg, és annak végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztésből – végrehajtásának elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A vele szemben kiszabott pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.500 (ezerötszáz) forintra enyhíti, a pénzbüntetés összege így 450.000 (négy százötvenezer) forint, az átváltoztatásra vonatkozó rendelkezést akként pontosítja, hogy ha az elítélt a pénzbüntetést nem fizeti meg, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzás összegét 1.112.400 (egymillió-száztizenkétezer-négyszáz) forintban állapítja meg.

Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt13 XIII. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát a bűnszervezetben elkövetővel szembeni büntetés kiszabására, a feltételes szabadságra bocsátás kizártságára utalás és a közügyektől eltiltás egyidejű mellőzésével 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Terhelt14 XIV. r. vádlott cselekményét társtettesként és folytatólagosan elkövetettnek minősíti, szabadságvesztés büntetésének tartamát a bűnszervezetben elkövetővel szembeni büntetés kiszabására, a feltételes szabadságra bocsátás kizártságára utalás és a közügyektől eltiltás egyidejű mellőzésével 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt13 XIII. r. és Terhelt14 XIV. r. vádlottal szemben börtönben határozza meg, és annak végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A vádlottak a szabadságvesztésből – végrehajtásának elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

Terhelt7 VII. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát egyaránt 200 (kétszáz) napi tételre, Terhelt8 VIII. r. vádlottal szemben az egynapi tétel összegét 1.500 (ezerötszáz) forintra enyhíti.

Így a Terhelt7 VII. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés összege 1.200.000 (egymillió-kétszázezer) forint, Terhelt8 VIII. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés összege 300.000 (háromszázezer) forint. Az átváltoztatásra vonatkozó rendelkezést akként pontosítja, hogy ha az elítélt a pénzbüntetést nem fizeti meg, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt13 XIII. r. és Terhelt14 XIV. r. vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r. és Terhelt15 XV. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövettként, a Btk. 353. § (1) bekezdés és (3) bekezdés d) és e) pontja szerint minősíti.

Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r. és Terhelt15 XV. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát a bünszervezetben elkövetővel szembeni büntetés kiszabására és a feltételes szabadságra bocsátás kizártságára utalás egyidejű mellőzésével 2 (két) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre enyhíti, a pénzbüntetés kiszabását Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r. és Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r. vádlottakkal mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítja meg.

Az elítéltek a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók.

Terhelt4 IV. r. vádlottat az ellene embercsempészés büntette (Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont) miatt emelt vád alól felmenti.

Az elsőfokú eljárásban Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában felmerült 212.545 (kétszáztizenkétezer-ötszáznegyvenöt) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Terhelt2 II. r. vádlott lakcíme helyesen cím43, Terhelt3 személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám1, Terhelt4 IV.r. vádlott lakóhelye cím44., személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám2, Terhelt6 VI.r. vádlott lakóhelye: cím45., személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám5, Terhelt7 VII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám3, Terhelt8 VIII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám4, magyar állampolgár is, Terhelt9 IX. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám6, Terhelt11 XI. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám7, Terhelt12 XII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám8, Terhelt13 XIII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám10, Terhelt14 XIV. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: személyigazolványszám9.

Az ítélet bevezető részéből a 2021. szeptember 17. és 2021. október 19. napján megtartott előkészítő ülés feltüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak által 2022. május 17. napjától 2022. június 27. napjáig ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben, 2022. június 28. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja, a bűnügyi felügyeletet úgy, hogy egy nap szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők díjával, valamint a fordítással és tolmácsolással felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A kézbesítés útján közölt ítélettel szemben az ügyészség a kézbesítéstől számított nyolc napon belül Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a Kúriához címzett, de a Fővárosi Ítéltáblához benyújtandó fellebbezést jelenthet be.

Ezt meghaladóan az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. május 17. napján kihirdetett 31.B.231/2021/92. számú ítéletével

-Terhelt1 I. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 10 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 10.000 forint összegű, összesen 3.000.000 forint pénzbüntetésre és 10 év ország3 területéről kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottal szemben a Magyar Államkincstárnál szám1 tételszám alatt kezelt 10 USD, a Bü. 93.120 szám alatt kezelt 220 CHF, 468 USD, 140 GBP, 200 DKK, 270 GBP, 45 GBP skót font, 185 Északi-ír font, 1540 RON, 1 UAH., 110 DDM, 51 JOD, 70 HKD, 4500 VND, 65 AED, 1000 IDR, 40 MAD, 7 SDD, 1100 KHR, 30 MKD és 240 THB összegekre vagyonelkobzást rendel el;

-Terhelt2 II. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 10 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 10.000 forint összegű, összesen 3.000.000 forint pénzbüntetésre és 10 évre ország3 területéről kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte

végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

-Terhelt3 III. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő embercsempészség büntette miatt 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 400 forint, összesen 1.200.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

-Terhelt4 IV. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő embercsempészség büntette miatt 2 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint összegű, összesen 600.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

-Terhelt6 VI. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 2 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 4.000 forint, összesen 1.200.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottal szemben 973.350 forintra vagyonelkobzást rendel el;

-Terhelt7 VII. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 6.000 forint összegű, összesen 1.800.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

-Terhelt8 VIII. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 5.000 forint összegű, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

-Terhelt9 IX. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 4 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 5.000 forint összegű, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

-Terhelt10 X. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 4 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra,

továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 3.000 forint összegű, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

-Terhelt11 XI. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 4 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 3.000 forint összegű, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

-Terhelt12 XII. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 5.000 forint, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

-Terhelt13 XIII. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 5.000 forint összegű, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

-Terhelt14 XIV. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő embercsempészség büntette miatt 2 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi tétel, napi tételenként 3.000 forint összegű, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlott által őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte;

-Terhelt15 XV. rendű vádlottat mint bünszervezetben elkövetőt a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett embercsempészség büntette miatt 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A törvényszék rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről. Annak megfizetésére különböző arányban részben a vádlottakat kötelezte, a fennmaradó összegről pedig megállapította, hogy azt az állam viseli.

[2] Terhelt5 V. rendű vádlott 2021. november 16-án elhalálozott, ezért az elsőfokú bíróság vele szemben a büntetőeljárást a 2021. december 7. napján meghozott 31.B.231/2021/44-I. számú végzésével megszüntette.

[3] Az elsőfokú ítélete ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére, a büntetés súlyosításáért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetések kiszabásáért; I-II. rendű vádlottak és védőjük felmentésért, III. rendű vádlott felmentésért, védője teljeskörűen, elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért; IV. rendű vádlott és védője felmentésért; VI. rendű vádlott az ok és a cél megjelölése nélkül, védője a minősítés és a büntetés kiszabása

miatt; VII-VIII-IX-X., XII. és XIV. rendű vádlottak védői teljeskörűen, elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért; XI. rendű vádlott elsődlegesen teljeskörű felmentésért valamennyi vádpontban, másodlagosan enyhítésért, védője teljeskörűen, a bünszervezet vonatkozásában téves minősítés miatt és felmentésért; XIII. rendű vádlott a cél és az ok megjelölése nélkül, védője teljeskörűen, elsődlegesen felmentésért, másodsorban hatályon kívül helyezésért; XV. rendű vádlott védője teljeskörűen, felmentésért jelentettek be fellebbezést.

[4] A Fővárosi Főügyészség fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék kellően felderítette a tényállást, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette cselekményeiket. Tévedett azonban az alkalmazott joghátrány mértékének meghatározásakor, mivel az nem igazodik a vádlottak terhén megállapított bűncselekmények társadalomra veszélyességéhez, különös tekintettel a bünszervezeti elkövetésre. Az elsőfokú bíróság tényszerűen mutatott rá a súlyosító és enyhítő körülményekre, ugyanakkor az általa alkalmazott joghátrány egyik vádlott esetében sem jelenthet kellő visszatartó erőt. Túlzott jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak, amikor a szabadságvesztés mértékét több vádlottnál is a törvényi minimumban állapította meg. Erre figyelemmel a főügyészség valamennyi vádlott esetében a szabadságvesztés hosszabb tartamban való megállapítását látta indokoltnak.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2022. július 13. napján kelt BF.173/2022/32. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, a valamennyi vádlott terhére súlyosítás érdekében bejelentett ügyészi fellebbezést változatlanul fenntartotta.

[6] Megjegyezte, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében valamennyi vádlott esetében teljeskörű felülbírálatnak van helye.

[7] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást. A vádlottak előkészítő ülésen tett nyilatkozataira figyelemmel helyesen járt el azzal, hogy az ügyben tárgyalást tűzött ki és bizonyítás felvételét követően hozta meg ügydöntő határozatát.

[8] A történeti tényállást a törvényszék a vádlottak védekezésével szemben alapvetően a beismerő vádlottak vallomására, a telefon-lehallgatási anyagra, a tanúvallomásokra és a titkos figyelésről készült jelentés adataira alapította. Ezek alapján olyan tényállást állapított meg, amely túlnyomórészt megfelelt a vád tárgyává tett tényeknek, ahol eltérés mutatkozott, azt kellően és helytállóan megindokolta.

[9] A törvényszék által megállapított történeti tényállást mentesnek találta a megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, ennél fogva az a másodfokú eljárásban is irányadó. A tényállást a bizonyítékok mikénti mérlegelésén keresztül támadó felmentést célzó védelmi fellebbezések ezért álláspontja szerint nem vezethetnek eredményre.

[10] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vádlottak bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a cselekményeik jogi minősítését azok indokaival együtt törvényesnek tartotta.

[11] Álláspontja szerint azonban a törvényszék tévedett a büntetések kiszabásakor, mert bár valamennyi vádlott esetében megállapította a bünszervezetben elkövetést, nem volt figyelemmel arra, hogy a büntetési tételek felső határa a duplájára emelkedik, a megemelt büntetési tételhatárokon belül pedig a középérték az irányadó. Több vádlott esetében a büntetési tétel törvényi minimumában (I., II., III., IV. VI. XIV.) állapította meg a szabadságvesztéseik tartamát és a többi vádlott esetében sem tért el számottevően az alsó

határtól. A vádlottak javára így módon kiszabott büntetések nem szolgálják kellően a büntetési célokat, mert a speciális prevenció nem írhatja felül a generális prevenció célokat.

[12] Észrevételezte, hogy a személyi rész adatai szerint nem Terhelt14 XIV. r., hanem Terhelt15 XV. r. vádlott az, aki nem rendelkezik a pénzbüntetés kiszabásához szükséges megfelelő jövedelemmel. Az ítélet rendelkező részében helyesen a XV. rendű vádlottal szemben nincs pénzbüntetés kiszabására vonatkozó utalás, a határozat indokolásában azonban nyilvánvaló elírás miatt a XIV. r. vádlott szerepel a pénzbüntetés alól mentesülő terheltként, ezt javítani szükséges.

[13] Szintén helyesbíteni indítványozta az ítélet rendelkező részében, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott esetében a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 300 nap szabadságvesztésre kell átváltoztatni (ítélet 5. oldal 3. mondata).

[14] Észrevételezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a VI. rendű vádlottal szemben 973.350.- Ft-ra vagyonek Kobzást rendelt el, azonban nem adta indokát annak, hogy ez milyen számítás útján adódott összeg, mert az ítélet 16.) 30.) és 31.) tényállási pontjai szerint a VI. rendű vádlott összesen 900+900+1350 eurót kapott.

[15] Végül megjegyezte, hogy a bizonyítási indítványokat helyes indokok alapján utasította el a törvényszék.

[16] A fenti indokok alapján indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdés alapján változtassa meg, a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztések tartamát emelje fel és az Terhelt4 IV. rendű vádlott pénzbüntetésének átváltoztatására vonatkozó elírást javítsa ki. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[17] Terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy védence tagadta a bűncselekmény elkövetését, bűnösségét nem ismerte el. nemzetiségű, 1997 óta él ország3on állandó tartózkodási engedéllyel, két kiskorú és nagykorú gyermeket nevel saját háztartásában. Rendezett személyi és családi körülmények között él és rendszeres jövedelemmel rendelkezik. Egy gyros büfét üzemeltet városlen, amelyből megfelelő hivatalos adózott jövedelemmel rendelkezik, ez biztosítja családjá megélhetését. Betegségei kapcsán előadta, hogy mindkét lába trombózis, magas a vérnyomása és szívinfarktus volt, amellyel kórházban is volt a jelen büntetőeljárás alatt.

[18] Ismét hivatkozott arra a védőtársai által is előterjesztett bizonyítási indítványra, amely a különböző busztípusok eltérő kialakításával kívánta igazolni az embercsempészs kizártságát. A törvényszék annak ellenére utasította el a bizonyítási indítványokat, hogy több vádlott elmondása szerint illegális határátlépők elrejtése és szállítása a buszokban nem lehetséges. Az utas- és poggyásztér szűkösségéről, a határátlépés során elvégzett tüzetes átvizsgálásról számolt be Terhelt7 VII. rendű vádlott a tárgyalási vallomásában, Terhelt8 VIII. rendű vádlott a 2019. május 13-i gyanúsított ki hallgatásakor, ugyanerről nyilatkozott Terhelt11 XI. rendű vádlott és Terhelt12 XII. rendű vádlott, valamint Terhelt15 XV. rendű vádlott a 2021. szeptember 9-i gyanúsított ki hallgatásában.

[19] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a XII. rendű vádlott védőjének a vádbeli napokon munkát végző ellenőrök és vámosok tanúkénti ki hallgatására vonatkozó indítványát szintén elutasította.

[20] Álláspontja szerint az üzletszerű elkövetés sem állapítható meg védence tekintetében, mert az ő és családjá megélhetését a gyros büféje biztosította.

[21] Az elsőfokú ítéletben hivatkozott hanganyagok semmilyen információt nem tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy Terhelt1 és Terhelt2 kapcsolatban álltak volna nemzetközi embercsempész hálózattal. Indítványozta ezért, hogy az ítéltábla mellőzze az I.

rendű vádlott tekintetében az (5) bekezdés szerint üzletszerűen elkövetett embercsempészs szervezője vagy irányítója minősítést.

[22] Álláspontja szerint a bünszervezeti elkövetés megállapításának törvényi feltételei sem állnak fenn. Nem állapítható meg az összehangolt működés és a terheltek releváns tudattartalma is hiányzott. Nem ismerték a csoport működését, annak felépítését, illetőleg nem voltak tisztában egymás tevékenységének láncolatos jellegével sem. A lehallgatási anyag nem támasztja alá és nem lehet megállapítani a bünszervezet fenti fogalmi elemeit és azt, hogy az I. rendű vádlott szervezte volna meg a vádban megjelölt bűncselekményeket.

[23] A nyomozó hatóságnak már a titkos információgyűjtés kezdeti szakaszában kellő információ állt rendelkezésére, ezért indokoltnak tartotta a második alkalomtól kezdődően keletkezett hanganyagok kirekesztését. Emiatt sem lehet a bünszervezet fennállását megállapítani. Az EJB gyakorlatában is fontos szerepe van a leplezett eszközök alkalmazására megállapított határidőknek, és a készletre történő adatgyűjtés tilalmának.

[24] A hierarchikus szervezettség sem állapítható meg. Nem igaz, hogy Terhelt1 és Terhelt2 tanú5 közreműködésével szervezte a tevékenységüket. A konspiráció sem állapítható meg önmagában a virágnyelv használatából. Tényleges tettenérés sem történt, feltételezésekre pedig nem lehet alapozni a bünszervezetben történő elkövetést.

[25] Összességében úgy vélte, hogy a törvényszék kiterjesztő módon értelmezte a bünszervezet fogalmi elemeit.

[26] A kétséget kizáróan nem bizonyított tény a terhelt terhére értékelni nem lehet. A bíróság büntetőjogi felelősséget a minősítő körülmények tekintetében is csak akkor állapíthat meg, ha szemernyi kételye sincs a vádlott bűnösségében. Álláspontja szerint nem állnak rendelkezésre megfelelő és elégséges bizonyítékok védenca bűnösségének megállapításához. A III., V. és VI. rendű vádlottak és a tanúvallomások, a lehallgatási anyag és az okirati bizonyítékok ehhez nem elegendők.

[27] Védenca, Terhelt2, néhai tanú5 és Terhelt3 egymás közötti telefonbeszélgetéseiből nem lehet egyértelműen megállapítani, hogy harmadik országból származó illegális határátlépők ország3ra történő szállításáról, városlen történő elszállásolásáról, és ország3ról történő tovább szállításáról egyeztetnek. Tettenérésről sincs szó. Terhelt7 VII., Terhelt8 VIII., Terhelt11 XI., Terhelt12 XII. rendű vádlottak vallomásai alapján abszolút életszerű és elfogadható, hogy város2ből különböző csomagokat, többek között élelmet, pénzt, pálinkát küldtek velük rokonok, ismerősök vagy város5i árusok város1re.

[28] Az elsőfokú bíróság nem folytatta le a szükséges és lehetséges bizonyítást, amely az ügy szempontjából relevanciával bírt volna és védenca tagadását nem fogadta el. A bűnösség megállapítása és a büntetés kiszabása tekintetében az indokolási kötelezettségének csak részben tett eleget. Az Alkotmánybíróság és az EJB gyakorlatában a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, így a tisztességes eljáráshoz való jog nem korlátozható.

[29] Mindezek alapján elsődlegesen az I. r. vádlott felmentését, másodsorban az üzletszerű és a bünszervezeti elkövetés megállapításának mellőzését, s ennek okán méltányos, a törvényi minimum alatti büntetés kiszabását vagy intézkedés alkalmazását indítványozta. Kérte, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét és mellőzze védenca ország3 területéről történő kiutasítását. A kiutasítás kapcsán arra hivatkozott, hogy védenca 1997 óta jogszerűen tartózkodik ország3on és a kiutasítással a családi élet tiszteletben tartásához való joga is sérülne. Indítványozta, hogy az ítéltábla a nyomozás során tőle lefoglalt, a Magyar Államkincstárnál szám2 számon bevételezett, különböző valutánemű pénzüsszegekre alkalmazott vagyonek Kobzást mellőzze, a lefoglalt

pénzösszegek lefoglalását szüntesse meg és azokat védenre részére rendelje kiadni. Védenre elmondása szerint ezeket a fizetőeszközöket részben édesapja után örökölte, részben munkajövedelemből származnak, illetve nyaralásból maradtak meg, a gyerekei pénze vagy jubileumi emlékérmék. Indokok kifejtése nélkül mellőzni kérte a 3.000.000,- Ft pénzbüntetés kiszabását is.

[30] Terhelt2 II. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet megállapításai és a nyomozás elrendeléséről szóló feljegyzésben rögzítettek szerint a védenre terhére rótt cselekmény kezdő időpontja nem lehet korábbi, mint 2017. év közepe.

[31] A vádlott ország1i és nemzetiség2 állampolgársággal rendelkezik. ország1ban 4, ország2ban 2 gyermek neveléséről kell gondoskodnia. Családi kapcsolatait úgy alakította ki, hogy az év végi ünnepeket a nemzetiség2 családjával töltötte, majd minden év elején elutazott ország1ba, ahol 1-2 hónapot tartózkodott, majd visszatért ország3ra.

[32] Ezzel kapcsolatban mellékelte a vádlott útlevelének másolatát, ahol a 6. és 8. oldalon találhatóak azok az ország1i repülőtéri pecsétek, amelyek igazolják a be- és kilépés dátumát. Ennek alapján a vádlott 2017. január 3-án érkezett meg ország1ba, és 2017. március 1-jén távozott. A másik esetben pedig 2018. január 26-án érkezett, és 2018. február 9-én távozott ország1ból.

[33] Ezért álláspontja szerint az ítélet 26. pontjában az időpont elírás lehet, a 31. pontban nevesített időpontban pedig nem tartózkodott ország3on, így nem tudott közreműködni a három személy illegális szállításában. Jelezte, hogy ezen cselekményen kívül a vádlott bűnösségét beismeri, és megbánását fogja kifejezni az általa elkövetett tettekért, vállalja a felelősséget, de kéri a másodfokú bíróságot, hogy gyerekére és egészségi állapotára tekintettel „irgalmasan ítéljék meg bűnösségét.”

[34] A védő meglátása szerint az a tény, hogy védenének később teljes egészében visszaadták az elfogásakor tőle lefoglalt 75 millió forintnak megfelelő összeget, azt mutatja, hogy az ő bűnösségét a nyomozó hatóság nem találta egyenlőnek például az I. r. vádlottéval.

[35] A büntetés kiszabása körében előadta, hogy a vádlottnak 6 kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia. Büntetlen előéletű, de van vele szemben egy eljárás, ami még nem fejeződött be.

[36] Álláspontja szerint az embercsempészás büntetési tételeinek emelésével sem ez, sem más bűncselekmény nem szorítható vissza, tünetileg lehet kezelni, de a probléma forrására nem lesz hatással. Semmilyen hatással nincs a jövőendő elkövetőkre, mert ha el is jut hozzájuk a büntetéskiszabás szigora, könnyelműen bíznak annak elmaradásában. A legtöbb szervezőt, irányítót soha nem fogják elkapni a nyomozó hatóságok.

[37] A II. r. vádlott ugyan csak másodfokon ismerte el bűnösségét, mert belátta, hogy csak így marad remény arra, hogy szabadon találkozzon még gyermekeivel. Erre a felismerésre saját magától jutott el, s jelezte, hogy le kívánja zárni terhes múltját. Szeretné a büntetését a családjához közelebb, ország1ban letölteni, ezért kérte, hogy az Igazságügyi Minisztérium ajánlja fel a büntetés letöltését ország1nak. Ez lenne a célszerű, mert ország3on az ország1i 4 gyermek soha nem fogja tudni meglátogatni, de a ország2i két gyermek különösebb gond nélkül tud utazni ország1ba.

[38] A vádlott egészségi állapota kapcsán orvosi iratokat csatolt arra vonatkozóan, hogy térdízületi problémákkal küzd, melyet idővel műteni kell, ellenkező esetben mozgásképtelenné válhat. A műtét után 6-9 hónapos rehabilitációra lesz szüksége. Sem a műtét, sem a rehabilitáció nem végezhető el börtönkórházban. Ezen kívül orvosi dokumentációval nem alátámasztott hasfali sérve van. Azért kérte védenének két igazságügyi orvosszakértőnek általi személyes vizsgálatát, hogy ezen betegségéről is legyen

személyes vizsgálaton alapuló szakvélemény. A börtönorvos végül az engedély megtagadását követően igazolta, hogy a vádlott hasfali műtetre előjegyzésre került, így álláspontja szerint ez is igazolt betegsége. A vádlott a diagnózis előtt jelentkezett munkára és dolgozott is a fogvatartás ideje alatt, de orvosi előírásra mentesítették a munkavégzés alól.

[39] A védő megjegyezte, hogy ha a nyomozó hatóság nem készletezésre használja a titkos információgyűjtést, hanem eleget tesz azon törvényi kötelezettségének, hogy bűncselekmény észlelésekor intézkedik az elkövetők elfogására, akkor védeence sem ennyi rendbeli szállítással lenne vádolva, hanem sokkal kevesebbel, ez kihatással lett volna a büntetési tételre is.

[40] Ismét utalt arra, hogy a vádlott beismeri bűnösségét, tettét megbánta, mélységesen sajnálja a történeteket. Hat kiskorú gyerek tartásáról kell gondoskodnia. Egészségi állapota megromlott, ami a börtönkörülmények között tovább fog romlani. A még súlyosabb büntetés nem érné el a tágabb környezetben a visszatartó hatását, mert nem jutna el a címzetekig, ha mégis, nem gondolnák, hogy velük is megeshet. Kérte, hogy az ítéltábla a vádlott megbánására, családi körülményeire, egészségi állapotára és eddigi életére tekintettel fontolja meg egy enyhébb és irgalmasabb büntetés kiszabását azzal, hogy a vádlott büntetését ország1ban tölthesse le, ezzel sem terhelve a magyar börtönrendszert és költségvetést.

[41] Terhelt3 III. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést célzó fellebbezését fenntartotta.

[42] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat beszerezte, ismertette, azonban az ítélet ennek ellenére megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság tévesen vont le következtetést védeence bűnösségére.

[43] Mindenekelőtt hangsúlyozni kívánta, hogy az elsőfokú bíróság védeence nyilatkozatainak ismertetése során olyan relevanciával bíró kijelentések rögzítését mellőzte ítéletének 18. és 19. oldalán, amelyből körvonalazódik, hogy miért nem érzi magát bűnösnek, illetve miért nem vonható következtetés arra, hogy a bűncselekmény elkövetésében bármilyen módon részt vett.

[44] Az elsőfokú bíróság „ténybeli beismerésről” beszél (ítélet 22. oldal 8. bekezdés), e körben azonban fontosnak tartott kiemelni a vallomásaiból néhány részletet. Az eljárás során elmondta, hogy 2020. június 4. napjáig, mintegy másfél évig az cég10 recepciósaként dolgozott. Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottakat a munkájából kifolyólag ismeri, bárminemű kapcsolat, baráti viszony soha nem volt köztük. Előadta továbbá, hogy I. rendű és II. rendű vádlottak több alkalommal vittek vendégeket, többnyire családokat a hotelbe, akik általában ország4ban kiadott dokumentumokkal rendelkeztek. Ezeken a dokumentumokon rendszerint csak egy név szerepelt, illetve valamennyi esetben január 1. napi születési dátum, fénykép nem volt rajta. Arról nem volt tudomása, hogy kik azok az emberek, akiket I. és II. rendű vádlottak a hotelbe vittek, a szerb papírok alapján azonban sejtették, hogy – a III. rendű vádlott fogalmazása szerint – „migránsok” lehetnek. Beszámolt arról is, hogy ezeket az embereket több alkalommal elvitték a rendőrök, de aztán rövid időn belül visszamentek a hotelbe, mivel a rendőrök is rendben találták a papírjaikat.

[45] Védeence hangsúlyozta, hogy ő csupán a munkáját végezte, megkérdezte a hotelbe érkező vendégek nevét, ellenőrizte a papírokat, majd elmondta, hogy van-e üres szoba. Azt maga sem vitatta, hogy I. rendű és II. rendű vádlottakkal adott esetben telefonon is egyeztetett az üres szobákat, férőhelyeket illetően, illetve azt is elmondta, hogy valóban vett át pénzt az I. rendű és II. rendű vádlottaktól, ez azonban azért volt, mivel a szállást és a vendégek étkeztetését többnyire ők fizették.

[46] Beszámolt arról is, hogy a hotelben rendszeresen volt rendőri ellenőrzés, az I. és II. rendű vádlottak által szállított személyeket több alkalommal elvitték a rendőrök, de aztán rövid időn belül vissza is térhettek a hotelbe, mivel a rendőrök is rendben találták a papírjaikat.

[47] Védence kiemelte a vallomásaiban, hogy nem tudta megítélni, hogy hamis papírokat nyújtottak-e át az odaérkező „vendégek”, emellett azt is elmondta, hogy azért nem találta furcsának, hogy ennyi harmadik országbeli állampolgár érkezik a hotelbe, mivel úgy gondolta, az afgán tulajdonos miatt híre ment annak, hogy ez egy „afgán hotel.”

[48] Védencében felmerült a gyanú, hogy az I. és II. rendű vádlottak által a hotelben tartózkodó személyek illegális bevándorlók lehetnek, ezt azonban közel sem olyan egzakt módon nyilvánította ki, ahogy arra az elsőfokú bíróság utalt az ítéletében. Maga is hangsúlyozta, hogy a vendégek rendelkeztek papírokkal, amit az ott többször intézkedő rendőrök is rendben találtak. Életszerű ezért az a védekezése, miszerint nem volt tisztában azzal, hogy akik részére „szállást biztosított,” valójában illegálisan tartózkodnak az országban.

[49] Védence vallomása szerint semminemű segítséget nem nyújtott a harmadik országbeli állampolgároknak, az egészben kizárólag a munkáját végezte. Amennyiben volt üres szoba, úgy szállást biztosított az odaérkező vendégeknek, akik kapcsán nem tudta bizonyosan, hogy illegálisan tartózkodnak ország területén, mivel minden esetben rendelkeztek iratokkal. Annak megítélése, hogy a vendégek által átadott dokumentum valódi-e, vagy pedig hamisított, nyilvánvalóan nem várható el III. rendű vádlottól.

[50] A védencével összefüggésbe hozható vádlottak a terhére értékelhető vallomást nem tettek, emellett olyan tanúvallomás sem áll rendelkezésre, mely arra engedne következtetni, hogy III. rendű vádlott a terhére rótt bűncselekményt elkövette volna.

[51] Megjegyezte, hogy a lehallgatási anyagok sem tartalmaznak olyan beszélgetést, információt, amely kétséget kizáróan alátámasztaná, hogy védence tudomással bírt a harmadik országbeli állampolgárok illegális tartózkodásáról, illetőleg amely alapján arra lehetne következtetni, hogy bárminemű segítséget nyújtott volna részükre.

[52] Fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla védencét bizonyítottság hiányában mentse fel, amennyiben pedig nem osztja a védői álláspontot, úgy másodlagosan a kiszabott szankció enyhítését indítványozta.

[53] Az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként kizárólag az időmúlást értékelte, ezen túlmenően azonban figyelembe kell venni a III. rendű vádlott megromlott egészségügyi állapotát (tüdőembólia és prosztatamegnagyobbodás), valamint idős korát.

[54] Az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte védence büntetett előéletét. Ennek kapcsán a védő hangsúlyozta, hogy védence egzisztenciális körülményei rendezettek, élettársi kapcsolatban él, épületgépészet területén bejelentett munkahellyel rendelkezik, így legális jövedelemből származó bevétellel egészíti ki az ő, illetve élettársa nyugdíját. Mindezen körülményekre tekintettel álláspontja szerint a büntetett előélet súlya kevésbé jelentős.

[55] Egyebekben utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a Btk. 50. § (3) bekezdésében írtak figyelmen kívül hagyásával, törvénysértő módon szabott ki pénzbüntetést védencével szemben.

[56] Terhelt IV. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában elsősorban védencének bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta

[57] Hivatkozása szerint nem történt meg azoknak a személyeknek a beazonosítása, akik azokban az időpontokban, amikor védence látta el a recepció feladatokat, a szállodában

tartózkodtak. Beazonosítás hiányában és dokumentumaik vizsgálata nélkül nem lehet teljes bizonyossággal kijelenteni, hogy ezen személyek nem voltak jogosultak az államhatár átlépésére. A vádbeli cselekmény megállapításához ugyanis ennek bizonyítása is szükséges lenne. Nem állapítható meg, hogy az érintett személyek ténylegesen nem rendelkeztek a jogszerű határátlépéshez szükséges dokumentumokkal. A Be 7. § (4) bekezdésében foglalt alapelvre is tekintettel a tényállás kétséget kizáróan nem bizonyított.

[58] Ugyanígy nem látta bizonyítottnak a vádirat 5. oldal 4. bekezdésében foglalt azon állítás sem, miszerint védenccé tudott arról, hogy az elszállásolt személyek nem jogosultak határátlépésre. Az elsőfokú eljárásban nem merült fel olyan adat, mely alátámasztotta volna, hogy akár I., akár II. rendű vádlottól tájékoztatást kapott volna az elszállásolandó személyek jogállásáról, utazásuk céljáról, így megállapítható, hogy védenccének nem volt tudomása ezekről. Ennek a kérdésnek a nyomatékos figyelembe vételére az 56.BK Vélemény 1. pontja is felhívja a figyelmet, ami véleménye szerint a bizonyítékok értékelése kapcsán is figyelembe vehető.

[59] Meglátása szerint nem értékelhető kétséget kizáróan bizonyítottnak az az állítás sem, miszerint védenccé alkalmanként „legalább 25 eurót” kapott volna. Az ügyészi vádbeszéd 5. oldal 1) bekezdésében hivatkozott telefonbeszélgetés nem lehet alkalmas ennek bizonyítására, mivel meglehetősen zavart, magyarázkodó előadásban hangzott el és harmadik személyek közt, tehát csak egy egyéb módon nem bizonyított állítás. Álláspontja szerint így az üzletszerűség megállapítása is kizárt. Ezt bizonyítja továbbá a III. és IV. rendű vádlottak 2017. december 28-án lezajlott telefonbeszélgetése is, melyben védenccé olyan kijelentéseket tesz, miszerint „most zavartam világgá őket.”, „Most küldtem őket el.” Ez meglehetősen életszerűtlen attól a személytől, aki haszonszerzésre törekszik. Ez a telefonbeszélgetés viszont alkalmas arra, hogy figyelembe lehessen venni, mint a cselekmény elhárítására irányuló tevékenységet az 56. BK vélemény II. 11. pontja alapján.

[60] Ugyanígy nem nyert bizonyítást a vádirat 5. oldal 5. bekezdésében foglalt állítás, miszerint a III. rendű vádlott távollétében védenccé követte volna I. és II. rendű vádlottak utasításait. Nincs adat arra vonatkozólag, hogy nevezettek közvetlenül közölték volna az elszállásolandó személyek kilétét és úticélját védenccével.

[61] A védő álláspontja szerint a lehallgatott telefonbeszélgetések alapján nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy védenccé részére tájékoztatást adtak arról, hogy az elszállásolni kívánt személyek milyen jogállású személyek. A „bevándorló” meglehetősen tág fogalom, nem tudta, honnan érkeztek és hová tartanak. Így nem lehetett tudatában annak, hogy miben vesz részt, és annak milyen büntetőjogi következményei lesznek. Ezért a bünszervezeti elkövetést sem lehet a terhére megállapítani.

[62] A büntetés kiszabása kapcsán megjegyezte, hogy ha a bíróság a generális prevenciót helyezné előtérbe, akkor az ettől befolyásolt ítélet elvesztené személyre szabott, a konkrét elkövetőt méltányosan és jogszerűen sújtó jellegét. Nem az elkövető visszatartását szolgálná, hanem megtorló jellegűvé válna azzal, hogy a tényleges bűnösség fokával arányban nem állóan súlyos büntetéssel sújtaná az elkövetőt az általános, mindenkire kiterjedő cél érdekében.

[63] Terheltő VI. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást és megalapozott tényállást állapított meg. Felhívta a figyelmet arra, hogy a tényállás nem csak védenccé, hanem mások vonatkozásában is védenccé feltáró jellegű beismerő vallomásán alapszik, ez azonban nem került kellő nyomatékkel értékelésre.

[64] Fellebbezése arra irányult, hogy a másodfokú bíróság védenccé esetében a bünszervezetben történő elkövetésre utalást mellőzze, valamint, hogy a kiszabott

szabadságvesztés büntetést a kedvező személyi körülmények miatt függessze fel, szükség esetén a Btk. 82. §-ban foglalt enyhítő szakasz alkalmazásával csökkentse a pénzbüntetés mértékét. E körben kérte értékelni, hogy a beismerése folytán a vádlottak közül csak vele szemben alkalmaztak vagyonekobzást.

[65] Határozottan vitatta, hogy védence terhén megállapítható a bűnszervezetben elkövetés.

[66] A Kúria 4/2005. Büntető Jogegységi Határozata meghatározza a bűnszervezet tárgyi feltételeit, objektív ismérveit, valamint azt, hogy ezekre az objektív ismérvekre az elkövetőnek tudatának ki kell terjednie. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy az elkövetőnek át kell látnia a bűnszervezet működését. Álláspontja szerint egy egyszerű végrehajtói szerepet játszó, egy-két tényálláshoz kapcsolódó elkövető, jelen esetben egy buszsofőr tekintetében ez nem áll fenn.

[67] A 4/2005. BJE indokolása szerint az első feltétel az, hogy megalakult-e a bűnszervezet. Ennek bizonyítása után minden egyes vádlottnál el kell döntenie, hogy a végrehajtás körülményeiből átfogta-e a tudata azt, hogy a bűnszervezet keretein belül fejti-e ki a cselekményét, és a bűnszervezeti elkövetést felismeri-e.

[68] A bűnszervezetnek az ítélkezési gyakorlat szerint szigorú struktúrában kell működnie. Nem bűnszervezet az, ha egymáshoz lazább kapcsolatokkal kötődő, mellérendelt viszonyban lévő, önállóan döntéseket hozó, és a bűncselekmények elkövetését önállóan szervező, de célszerűségi alapon esetenként együttműködő személyekről van szó. Ez ugyanis a szervezetségi szint felismerését nehezíti. Különösen igaz ez a marginális szerepet betöltő, cselekményükkel csak kevés számú tényálláshoz kapcsolódó személyekre.

[69] A több ezer kilométeres, több országot átfogó utak megszervezését egy nyilvánvalóan jelentős haszon reményében tevékenykedő csoport képes csak lebonyolítani. Ez kizárólag csak bűnszervezet tagjainak jól összehangolt munkamegosztáson alapuló tevékenysége keretében működhet hatékonyan. A hatékony működés egyben feltételezi, hogy a tagok tudatában legyenek annak, hogy jól összehangolt gépezet, tehát bűnszervezet részei.

[70] Azonban az embercsempészség esetében a szervezetség és hatékonyság szükségszerű ismérve a bűncselekménynek, de ez önmagában még nem elégséges a bűnszervezet megállapításához.

[71] A bűnszervezetre vonatkozó terhelti tudattartalmat nem lehet önmagával a bűnszervezet tényével és hatékony működésének követelményével magyarázni. Ez ún. idem per idem logikai érvelés lenne. Vizsgálni kell, hogy az egyes vádlottak tudattartalma a szervezetség milyen fokát látta át.

[72] Nincs arra vonatkozó adat, hogy védence tudta volna, hogy a csoport hosszabb időre szerveződik, részvétele ebben csupán másfél hónapos volt, nem volt fogalma arról, hogy a csoport hierarchiában, utasítások alapján működik. Valamint arról sem, hogy konspiratív módon működik, azon túl, hogy semelyik bűnelkövető nem akarja, hogy a cselekményről tudomást szerezzen a hatóság, tehát arról nem beszél nyíltan.

[73] Ha a végrehajtó vádlottak kizárólag egy szervező személlyel álltak kapcsolatban, és rajta kívül csak egy azonos feladatot ellátó mellékszereplőt ismertek, akkor a bűnszervezetet nem ismerték és szükségszerűen következtetniük sem kellett arra, hogy létezik. Látták ugyan, hogy a migránsokat hozza valaki, és valaki tőlük át is veszi, de ebből nem következik okszerűen egy jól strukturált bűnszervezet léte.

[74] A bűnszervezet megállapíthatóságának feltétele, hogy a vádlottnak információja legyen a szervezet működéséről, belső felépítéséről, feladatmegosztásról és a bűnszervezet különböző csoportjainak egymás közti kapcsolatáról.

[75] Rámutatott arra, hogy bizonyos fokú szervezettség, összehangoltság az embercsempészás tényállásának jellemzője. Az eredményes elkövetéshez elengedhetetlenül szükséges bizonyos szervezettség és összehangoltság, konspiráció és tipikus több szereplő együttműködése.

[76] Ez a fajta szervezettség azonban önmagában nem jelenti azt a többletet, amely a törvényben a bűnszervezet megállapításához feltételként előírt. Így nem hordozza magában feltétlenül azokat a bűnszervezeti kritériumokat, amelyeket a 4/2005. BJE megjelöl.

[77] Hangsúlyozta, hogy védenccé nem konspirált más elkövetőkkel, tanú5nal kizárólag váltótársa, Terhelt5 tartotta a kapcsolatot. Mivel védenccé nem látta át az objektíve létrejött bűnszervezet működését, tudata azt nem fogta át, ezért az ő terhére a bűnszervezetben elkövetést megállapítani nem lehet.

[78] A 4/2005. BJE szerint akár egyetlen cselekmény esetén is megállapítható a bűnszervezet. A több országon átívelő embercsempészet szervezettséget igénylő bűncselekményét azonban nem kizárólag bűnszervezet keretében lehet elkövetni. Ennek kapcsán felmerülhet még az alacsonyabb szervezettséget mutató bűnszövetség, mint enyhébb megítélés alá eső társas bűnelkövetési forma.

[79] A büntetés kiszabása körében arra hivatkozott, hogy védenccé ország3on és ország5ban is büntetlen előéletű. Személyi körülményei rendezettek, jelenleg is dolgozik, a munkahelyén meg vannak vele elégedve. Lánya állami ösztöndíjas egyetemi hallgató, akinek anyagi támogatásáról gondoskodik. Kiskorú fiúgyermekének ellátásáról is köteles gondoskodni. Annak cáfolatára, hogy a bűncselekményekből származó vagyoni előnyből gépkocsit vásárolt, becsatolták az akkori legális jövedelméről szóló igazolást és a kis értékű személygépkocsi forgalmi engedélyét. Védenccé egészségi állapota megromlott, cukorbeteg lett, részben a jelen büntetőeljárás miatti stresszhatás miatt. Rövid időszak alatt, mindösszesen másfél hónapig fejtette ki a cselekményt, aminek az elkövetésében emberileg méltányolható motívum is közrejátszott. A nyomatékos enyhítő körülmények miatt a Btk. 79. § és 80. §-ra tekintettel elégséges a büntetési tétel alsó határával megegyező szabadságvesztés a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése mellett.

[80] Álláspontja szerint egy fegyházban letöltendő hosszabb tartamú szabadságvesztés aránytalan lenne egy másfél hónapig tartó botlásnak felfogható időszak miatt. Ez olyan mértékben lenne megtorló jellegű büntetés, ami nem fér össze a Btk. 79. §-ban lefektetett büntetési célokkal. Még abban az esetben is felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása indokolt, ha a vádlott cselekménye üzletszerűen elkövetettnek minősülne. Ebben az esetben a büntetési tétel öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, azonban a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja alapján a büntetés enyhítésének van helye az enyhítő körülményekre tekintettel, és ugyanígy két év szabadságvesztés kiszabásának van helye a törvény által lehetővé tett maximális próbaidő mellett.

[81] A pénzbüntetés kiszabása során a bíróságnak figyelembe kell vennie, hogy a vádlottat jelentős vagyonek kobzásra is ítélte éppen a feltáró jellegű, beismerő vallomására tekintettel, eltérően a szintén illegális jövedelemben részesülő, de konokul tagadó más vádlottaktól. Véleménye szerint el kell kerülni, hogy valaki a feltáró, beismerő vallomása jutalmául hátrányosabb helyzetbe kerüljön, mint a tagadásban lévő vádlottak. Indítványozta ezért, hogy az ítéltábla „vagyoni viszonyként értékelje” a vagyonek kobzás mértékét, s erre tekintettel jelentősen csökkentse a pénzbüntetés napi tételének számát és az egy napi tétel összegét.

[82] Terhelt7 VII. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen védenccé felmentését indítványozta.

[83] Ezt azzal indokolta, hogy védenca a munkájából kifolyólag bármiféle személyt szállíthatott az által a vezetett busszal, azonban nem tudott róla, hogy éppen a vádbeli időpontban, úti okmány nélküli személyeket szállít.

[84] Védenca a 2021. december 7-i tárgyaláson tett vallomásaiban előadta, hogy a cég3nál 2017 decemberétől 2020 márciusáig dolgozott. A cégnek nem volt fix parkolója városlen, így előfordult, hogy a cím46ben a parkban parkolt vagy egy benzinkútnál. Terhelt8 volt a társa, majd Terhelt13. Akkor körülbelül egy hónapja dolgozott a cégnél, akkor ismerte meg Terhelt8t. Ilyen rövid idő alatt nem alakulhatott ki bizalmi viszony, hogy ilyen bűncselekményt elkövessen egy alig ismert személlyel. Nem dolgozott korábban a cég3nál, így nem fedheti a valóságot, hogy tanú5 őt bármivel megbízhatta volna akkor.

[85] A védő hangsúlyozta a buszok jellegét és a hatóságok ellenőrzési protokollját. Utalt arra, hogy a csomagtartót felhajtották, bevilágítottak, olyan nem fordult elő, hogy a határőrök a csomagtartóba ne néztek volna be. Volt olyan is, hogy az utasokat leszállították a buszról. A csomagtartóban nem szállított senkit védenca. Ez fizikailag nem lehetséges, mert a csomagtartó egy légterű és bent vannak a csomagok. A Bova buszoknak mindkét oldalán felnyitható a csomagtartója, de az nem rekeszes, hanem egy légterű. A buszon két külön lévő rész van, az egyik a WC, a másik a hálófülke, vagy a busz első tengelyénél, vagy a busz hátsó részén. A hálórészbe kintről is be lehet menni, és a buszból belülről is. A határőrök ismerték ezt a busztípust, mert a társaságnak 80%-a ilyen busszal rendelkezett, és ezeket a határőrök ellenőrizték is. A hálófülke és a WC is egyszemélyes, így nem volt olyan hely, ahol el lehetett volna bújtatni embereket. Az első ajtó mögött az üzemanyagtartályok vannak, így ott rekeszt kialakítani nem lehet.

[86] Miután város3et elhagyták, szálltak még fel utasok a buszra. Olyan előfordult, hogy akár csomagot, akár pénzüsszeget küldtek otthonról ide vagy innen vissza. Többször előfordult, hogy a cég3 forintot küldött ország3ra beváltani, mert az utasok által kifizetett forintot tanú5nal váltották át valutára. A csomagokban volt ruha, élelmiszer, a város5i árusok pedig árut küldtek.

[87] A védő arra is hivatkozott, hogy a cím46i buszpályaudvarra magángépkocsival nem lehetett behajtani, így többször előfordult, hogy ha valakinek több vagy nagyobb csomagot hoztak, vagy a város5i árusok árut, akkor a kis csomagok leszálltak a buszvégállomáson, a vádlott pedig odébb állt a parkolóba és ott pakolták ki a nagyobb csomagokat.

[88] A védő másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni védenca büntetlen előéletét és azt, hogy nincs ellene más büntetőeljárás folyamatban, továbbá a tanuló gyermek eltartásáról való gondoskodást. A pénzbüntetés kiszabása is aránytalan terhet jelent számára, hiszen a megváltozott gazdasági körülmények miatt ennek teljesítése rendkívüli módon megnehezült.

[89] A IX. és X. r. vádlottak védője a fellebbezése írásbeli indokolásában elsősorban arra tett indítványt, hogy az ítéltábla bűncselekmény vagy bizonyítottság hiányában mentse fel védencait az ellenük emelt vád alól, másodsorban az elsőfokú ítéletben foglaltnál enyhébb büntetést szabjon ki.

[90] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelen következtetésekre alapította ítéletét. A bizonyítékok helyes mérlegelésével olyan, az elsőfokú ítéletben foglaltaktól eltérő tényállást kell megállapítani, ami a vádlottak felmentéséhez vezet. A törvényszék nem vette figyelembe a vádlottak, illetve a védelem nyilatkozatait, valamint a becsatolt bizonyítékokat, azoknak törvénysértő módon nem tulajdonított jelentőséget.

[91] Az elsőfokú ítélet többször általánosít, illetve a bíróság megítélése alapján köztudomásúnak nevezett tényekre hivatkozik, ezáltal olyan elkövetési magatartásokat is

bizonyítottként fogad el, amelyek vonatkozásában semmilyen közvetlen, de még közvetett bizonyítékot sem sikerült a vádhatóságnak beszereznie és felmutatnia.

[92] Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe sem a vádlottak erre vonatkozó nyilatkozatait, sem pedig az autóbuszokról becsatolt fényképeket és nem adott elfogadható magyarázatot arra, hogy a IX. és X. r. vádlottak által vezetett autóbuszban hol, milyen módon lehet észrevétlenül nemhogy négy, de akár egy embert is elbújtatni.

[93] A IX. és X. r. vádlottak által vezetett autóbuszban az első ajtó mögötti rekeszben ugyanis nem csomagtartó, hanem üzemanyagtartály került kialakításra. Az egyetlen rekesz, amelyet a határon a határőrök - több vádlott elmondása szerint - nem ellenőriztek, az az ajtó mögötti rész, amelyhez az ajtó nyitott állapotában nem lehet hozzáférni, ezért azokon a típusú autóbuszokon, ahol nem üzemanyagtartály került kialakításra az említett helyen, az alkalmas lehet emberek elbújtatására.

[94] Védencei a vádbeli időpontokban minden esetben és kizárólag ilyen típusú autóbuszokat vezettek. Az eljárás során megállapítást nyert, hogy az autóbuszban három olyan hely van, amely alkalmas emberek rejtett szállítására. Az egyik a WC, a másik a pihenő fülke, míg a harmadik a jobb első ajtó mögötti csomagtér. A határon a határőrök a busz utasterét, a WC-t, a sofőrök pihenő fülkéjét és a csomagtereket - az ajtó mögötti csomagtér kivételével - tüzetesen átvizsgálták, így ott rejtve embereket szállítani nem lehetett, míg a védencei által vezetett autóbuszok esetében ezen felül a jobb első ajtó mögött elhelyezett üzemanyagtartály tette lehetetlenné a személyek ottani elrejtését.

[95] A védő szerint elfogadhatatlan az elsőfokú bíróság azon érvelése, miszerint azért nem fogadja el a tagadásban lévő autóbuszvezető vádlottak védekezését, mert ellentétesnek találta az embercsempészés jelenségével összefüggő köztudomású tényekkel.

[96] A védelem már a tárgyaláson jelezte, hogy a 17. vádpontban megjelölt és a X. r. vádlotthoz kapcsolt telefonszám nem a X. r. vádlott telefonja, így a lehallgatási anyag ezen telefonszámmal kapcsolatos megállapításai nem vehetőek figyelembe X. r. vádlott terhére. A X. r. vádlott és néhai tanú5 közötti beszélgetésre vonatkozóan semmilyen bizonyíték nem állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére.

[97] Az elsőfokú bíróság tévedett akkor is, amikor elfogadta a vádhatóság azon véleményét, hogy az autóbuszokat vezető sofőrpárok tudomással bírtak egymás tevékenységéről, erre vonatkozó bizonyítékot az eljárás során nem sikerült beszerezni. Amíg az egyik sofőr vezetett, addig a másik a pihenőjében aludt és fordítva. Semmilyen bizonyíték nincs arra vonatkozóan, hogy amennyiben a bűncselekményt bármelyik sofőr elkövette volna, arról a másik sofőrnek feltétlenül tudnia kellett volna. Az autóbuszban minden alkalommal 40-57 fő közötti utas tartózkodott, amely körülmény folytán észrevétlenül egyetlen egy utas elrejtése sem volt lehetséges a védencei által vezetett autóbuszban. Erre tekintettel elsődlegesen védencei felmentésére tett indítványt.

[98] Másodszorban mindkét védenca tekintetében a büntetés enyhítését kérte annak eltúlzott voltára és a belső arányosság követelményére figyelemmel. A törvényszék az ítélete indokolásában mindösszesen 13 fő illegális határátlépésében történő közreműködésüket látta bizonyítottnak. Ezzel szemben az indokolás a 44. oldalon már 4 alkalommal 27 fő részére illegális határátlépéshez történő segítség nyújtását tartalmazza, e körülményt a büntetés mértékének megállapítása során nyomatékosan figyelembe vette. Észrevételezte, hogy az ítélet személyi része a X. r. vádlottnál tévesen tartalmazza, hogy nincs eltartásra szoruló hozzátartozója, ugyanis a háztartásában 3 kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, akik ráadásul tartós betegségben szenvednek (asztma).

[99] Terhelt11 XI. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen továbbra is azt indítványozta, hogy az ítéltábla valamennyi bűncselekmény

vonatkozásában mentse fel védencét. Felmentés hiányában kérte a bünszervezeti elkövetés megállapításának mellőzését. Másodsorban a büntetés jelentős mértékű enyhítését kérte a nagyszámú és jelentős enyhítő körülményre tekintettel. Harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

[100] Bejelentette, hogy a 2022. április 27. napján kelt védőbeszédét és észrevételeit tartalmazó beadványában foglaltakat változatlanul fenntartja, a 2022. május 18. napján kelt, a fellebbezés bejelentésével kapcsolatban írt beadványában foglaltakkal együtt.

[101] Azokhoz képest annyi változás történt, hogy az elsőfokú bíróság a 24. sorszámú tényállás tekintetében felmentő rendelkezést hozott. Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy e vádpont bizonyítására megjelölt beszélgetések nem mindegyike azonosítható be a vád szerinti elkövetési időre. Helyesen rögzítette azt is, hogy azt pedig végképp nem lehet megállapítani, hogy négy személy illegális határátlépésében védencc közreműködött volna, tekintettel a tanú5nal folytatott beszélgetései tartalmára. Ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy a lehallgatási anyagban erre a vádpontra vonatkozóan is olyan beszélgetések hangzanak el, amelyek nem térnek el teljesen az egyéb vádpontokban lefolytatott beszélgetésektől, de az elsőfokú bíróság mégis csak ebben a vádpontban tekinti bizonyítatlannak a vád szerinti tényállás megvalósulását, míg más vádpontokban megállapította védencc bűnösségét.

[102] Nem tartotta elfogadhatónak az elsőfokú bíróságnak a vádirat 20. pontjával kapcsolatos jogi okfejtését. A vádirat szerint ekkor, 2017. december 19. napján 14 személy ország3ra történő elutazásához nyújtanak a vádlottak segítséget. Mivel egyéb autóbusszvezető vádlottak vonatkozásában nem tudott mit megállapítani a bíróság, úgy döntött, hogy akkor 4 személyt leválaszt a többi 14 személytől, és védencc bűnösségét állapítja meg, akiről bizonyossággal megállapítható, hogy az elkövetés idején ország3ra autóbusszt vezetett. Az elsőfokú bíróságnak ezt nem sikerült megfelelően megindokolnia.

[103] Megismételte azon álláspontját, hogy a telefonbeszélgetésekből védencc bűnössége egyik vádpontban sem állapítható meg kétséget kizáró módon. Kizárólag az azóta elhunyt tanú5 és védencc telefonbeszélgetéseinek lehallgatási jegyzőkönyvei állnak rendelkezésre, más bizonyíték nem. Védencc senki mással nem folytatott telefonbeszélgetést. tanú5 sem folytatott ezen vádpontok tekintetében az ügy egyéb terheltjeivel olyan telefonbeszélgetést, amely alapján védencc bűnössége megállapítható lehetne. Nem volt kollégája autóbusszvezető vádlott társainak, külön cégnél dolgoztak. Az eljárás során az sem volt megállapítható, hogy váltótársként kivel vezetett együtt gépjárművet, ha egyáltalán együtt vezetett, és nem szegték meg az erre vonatkozó szabályokat annál a cég7-nél, amely védencc munkáltatója volt.

[104] Az ügyészi vádbeszéd 5. oldalán még megengedhette magának az ügyészség, hogy csak a 15. vádponttal foglalkozik, és a „krumpli, pénz, zsák” kifejezések használatát a bűncselekményekhez köti, ugyanezt azonban az első fokon eljáró bíróság már nem tehette volna meg. Minden egyes vádpont tekintetében, amelyben a bűnösséget megállapította, részletes, a bűnösség megállapítását megfelelően indokolt ítéleti tényállást kellett volna, hogy alkosson. Ha a telefonlehallgatások jogszerűen folytak bírósági engedéllyel, az azokból levonható következtetések megállapítása is a bíróság feladata lett volna, amelynek alapvetően nem tett eleget.

[105] A 15. vádpont tekintetében a vádirat öt beszélgetésre hivatkozik, amelyből kettőt nem is védencc folytatott. A beszélgetés szövege tartalmilag semmi. Iratellenes az indokolás azon része, mely szerint Terhelt1 és az ismeretlen, illetve tanú5 és Terhelt11 közötti beszélgetések összevetéséből olyan következtetés vonható le, hogy az ismeretlen város4on a védencc által vezetett buszig szállította az illegális határátlépőket. Erről miért kellett volna védencének tudomással bírni. Álláspontja szerint a telefonhívások idejének összevetése

tetszőleges következtetések levonására is alkalmas, arra ítéleti tényállást alapítani és bűnösséget megállapítani nem lehet.

[106] Az elsőfokú ítélet 32. oldalának 5. bekezdésében leírtak a védő megítélése szerint visszaélést jelentenek a bíróság mérlegelési tevékenységével. Az a megállapítás, miszerint tanú5 és Terhelt11 között 01.06 óra, 02.58 óra és 04.52 óra között beszélgetések folytak, továbbá 14.08 perckor tanú5 és Terhelt2 között is telefonbeszélgetés folyt, kizárja azon vádlotti védekezést, miszerint különböző árukat hozott volna tanú5 részére. A haladás pontos nyomkövetésére valóban nincs szükség, de abban az esetben, ha ezek az áruk egyébként csempészetből származnak, az már magyarázhatja és magyarázza is a folyamatos beszélgetést. Az pedig, hogy tanú5, Terhelt2-sal azt megelőzően folytatott telefonbeszélgetést 04.08 perckor, mielőtt megbizonyosodott volna arról, hogy embereket hozna magával Terhelt11, akivel erről csak 04.52 perckor tud meggyőződni, éppen az ellenkező megállapítás levonására lett volna alkalmas.

[107] A 22. vádpont tekintetében a törvényszék formailag eleget tett indoklási kötelezettségének, azonban az általa megállapított tényállásból és az abból levont jogi következtetésekből is megalapozatlanság állapítható meg. A bíróság indoklásának a lényege az, hogy miért volt kíváncsi tanú5 arra, hogy mikor érnek fel, ha csupán terménnyel megrakott zsákokat hozott volna Terhelt11.

[108] Az elsőfokú bíróság indokolásának anomáliája a 28. vádpontban érhető tetten, amikor is az illegális határátlépők száma meg sem állapítható, azonban a többszám használata legalább 2 személyre vonatkozik. Nem ad választ a bíróság arra a kérdésre, hogy miért ne lehetne az pálinka, krumpli vagy készpénz. Ehelyett, az ügyészi vádat osztva, 2 személyre vonatkozóan megállapítja védenca bűnösségét.

[109] A felmentéssel érintetten kívül a védő valamennyi vádpontban hiányolta a hozzájuk tartozó beszélgetések egyedi értékelését. Az elsőfokú bíróság mellőzte mérlegelési tevékenységének kifejtését, nem tett eleget az ugyanazon tényre vonatkozó, de eltérő tartalmú bizonyítékok értékelésére vonatkozó kötelezettségének. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 592. § (1) bekezdés b) pontjában írt okból megalapozatlannak tartotta mert a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerint helytelen ténybeli következtetést tartalmaz.

[110] Hiányolta a védő a belső arányosságot is. Az elsőfokú bíróság a büntetett előéletű III. r. vádlottat a védecénél súlyosabban minősülő bűncselekményben marasztalta el, aki a vád szerint a cselekményét büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Ehhez képest vele szemben csak kis mértékben szabott ki súlyosabb szabadságvesztést a bíróság, mint védecével szemben. A belső arányosság az I. r. és II. r. vádlott relációjában is hiányzik. Ha a bűnösségük valóban megállapítható, számos olyan bűncselekményt is elkövettek, amelyben a gépkocsivezetők, így védenca sem érintett.

[111] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem feltétele a bűnszervezet megállapíthatóságának az, hogy a vádlott az elkövető társait ismerje, elegendő az is, ha a tudata kiterjed arra, hogy a bűnös tevékenységet legalább hárman végzik.

[112] Ezzel kapcsolatban a védő arra hivatkozott, hogy védenca egyszerű, nem különösebben tanult ember. Egyetlen dolog érdekli, hogy munkájával eltarthassa nagyszámú családtagját. tanú5 kivételével senki mást nem ismert a vádlott társai közül. Honnan kellett volna tudnia, hogy elkövető társai is vannak, miközben ő a többi vádlottól eltérő autóbusztársaság gépjárművezetője volt. Még az sem nyert igazolást az eljárás során, hogy ki volt a váltótársa, akivel együtt vezették a gépjárművet, ha volt is, be lett-e avatva a cselekmény elkövetésébe. Honnan lett volna tudomása az I. és II. r. vádlott cselekményéről, akikkel soha nem folytatott semmilyen telefonbeszélgetést, amely a lehallgatási anyagból egyértelműen megállapítható. Azt nem lehet megállapítani, hogy az egészen más autóbusz társaságnál

munkát vállaló többi gépkocsivezető felvilágosította volna őt arról, ha embercsempészési tevékenységet végez. Arra sincs semmilyen adat, tény vagy bizonyíték, hogy ismerte volna azokat a körülményeket, hogy hogyan, mi módon kerültek autóbuszának illegális utasai a helyszínre, tehát azt, hogy nem egymásnak adták tovább az illegális határátlépők ezt a lehetőséget, azt követően, hogy az egyébként nem schengeni határral rendelkező ország területére beléptek. Alaptalannak tartotta ezért az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint az autóbuszvezetők tisztában voltak azzal, hogy a felszállás helyére az illegális határátlépőket embercsempészésben közreműködő személyek szállítják. Az elsőfokú bíróság hivatkozott ugyan a 4/2005. BJE. határozatra, azonban jelen ügyben védencét illetően téves megállapítást tartalmaz az elsőfokú bíróság ítélete. Ugyanez mondható el a Kúria Bfv.20/2020/9. sz. ítéletének értékeléséről is. Eszerint a tárgyi, külső körülmények alapul vételével következtetés vonható le arra, hogy a vádlottak tisztában voltak azzal, hogy magatartásuk nem elszigetelt, hanem másokéval összehangolt. Jelen esetben az összehangoltság feltételezésen alapul védenca esetében. Az, hogy kinek a tudata, mit fog át, bizonyítási kérdés kell, hogy legyen minden konkrét ügyben, tekintettel arra, hogy az elkövetői magatartás szándékosságot feltételez. Kétséget kizáróan csak az állapítható meg, hogy védenca és az elhalálozott tanú között volt kapcsolat. Védenca terhére legfeljebb tártstetesi elkövetést lehet megállapítani, mert a tudata nem fogta át és nem is kellett, hogy átfogja a bűncselekményt megelőző tényállási elemeket, jelesül azt, hogy hol, mikor, milyen körülmények között került oda az az illegális határátlépő, akinek segítséget nyújtott a ország3ra történő beutazásához.

[113] Azt követően, hogy tanú5nak átadta a ország3ra általa behozott személyeket, nem tudhatta, hogy mi történt ezen személyekkel, hova, milyen módon jutottak el és ki által, erre vonatkozóan semmilyen ismerettel nem rendelkezett, tehát az sem kizárható, hogy azt feltételezte, hogy ezen személyek további szállítását, akár tanú5 is megvalósíthatta, hiszen nem szükséges további személyek bevonása a cselekménybe.

[114] Végül megjegyezte, hogy a bűnszervezet fogalma eredetileg maffia bűncselekmények megvalósításához kötött magatartás volt a jogintézmény bevezetésekor. Ez a mai viszonyok között meglehetősen megváltozott. A védő azonban azt kérte, hogy az ítéltábla térjen vissza a korábbi gyakorlathoz és csak azt tekintse bizonyítottnak, amely valóban és kétség nélkül bizonyítható. Erre tekintettel mellőzze védenca terhén a bűnszervezetben történő elkövetés megállapítását.

[115] Terhelt12 XII. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet valamennyi rendelkezésével szemben, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését továbbra is fenntartotta.

[116] Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta. A bizonyítékokat beszerezte és ismertette, azonban az ügyfelderítési kötelezettségének csak részben tett eleget, így az ítélet részben megalapozatlan. A megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, egyúttal pontatlan és egyben helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz, így pontosításra szorul.

[117] Álláspontja szerint a törvényszék a döntése meghozatala során kirívóan egyoldalúan mérlegelt, hiszen a következetes vádlotti védekezés helyett az egyéb bizonyítékokra, így például Terhelt3 III. r., Terhelt5 V. r., és Terhelt6 VI. r. vádlottak vallomásaira, a lehallgatási anyagokra, valamint tanú7 tanú vallomására, illetve az általa csatolt gépkocsivezetők beosztására alapította a tényállást.

[118] Rámutatott arra, hogy védenca a büntetőeljárás során mind a nyomozati, illetve mind a tárgyalási szakban következetesen adta elő a védekezését, szerinte ezt a rendelkezésre álló bizonyítékok minden kétséget kizáróan nem cáfolják.

[119] Az ítéleti tényállásban írtakkal szemben védencével telefonon néhai tanú5, vagy Terhelt1 I. r. vádlott nem egyeztettek. Maga a bíróság rögzítette a határozatának indokolásában egyesével, hogy a vádlottakhoz köthető telefonszámokat beazonosították, ugyanakkor ezen elérhetőségek között védence telefonszáma egyáltalán nem szerepel.

[120] Védencét illetően a vádirati tényállás téves megállapítást tartalmaz, hiszen nem igazolt, hogy néhai tanú5, vagy Terhelt1 I. r. vádlott bármilyen formában kapcsolatot tartott volna vele.

[121] Hangsúlyozta, hogy a bíróság tényből tényre helytelen következtetést vont le Terhelt5 V. r., valamint Terhelt6 VI. r. vádlott autóbuszvezetők tényfeltáró és beismerő vallomásából abban a tekintetben, hogy a cég3 szállítási társaságnál dolgozó gépkocsivezetők is hasonló metódusok mentén rejtették el a harmadik országbeli állampolgárokat az adott autóbuszon. Kiemelte, hogy az V. és a VI. r. vádlottak a cég5 szállítási társaságnál végeztek munkát a vádbéli időszakban, illetve azt megelőzően. E kettő vádlott a vallomásában konkrétan a cég5nél rendszeresített autóbuszoknál tárták fel a használt rejtekhelyeket, ellenben a cég3 társaság merőben más típusú buszokat használt, valamint használ jelenleg is. A védelem külön beadványban, képekkel illusztrálta, hogy a cég3 által üzemeltetett buszok nem rendelkeznek olyan rejtekhellyel, amelyekben harmadik országbeli állampolgár elbújhat.

[122] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem foglalt állást ezen lényeges eltérésekben, nem adta indokát, hogy miért nem fogadja el a vádlott e körben kifejtett védekezését.

[123] Noha az előbbi tényeket kétségtől alátámasztotta volna, a bíróság lesöpörte a védelemnek a vádbéli napokon munkát végző ellenőrök és vámosok tanúkenti kihallgatására tett indítványát. Álláspontja szerint az indítvány figyelmen kívül hagyása sérti a tisztességes eljárás elvét. Számtalanszor előfordul, hogy ha egy terhelti nyilatkozatot a rendőrök jelentésbe vagy jegyzőkönyvbe foglalnak, majd ezt a nyilatkozatot a terhelt később nem tartja fenn, vagy állítja, hogy mást mondott, úgy minden esetben tanúként megidézi az adott bíróság a jelentést vagy jegyzőkönyvet készítő rendőröket. A rendőrök nyilvánvalóan a korábbi eseményekre nem tudnak nyilatkozni, olyan nyilatkozatot pedig nem tennének, amely szerint munkájukat nem végezték megfelelően vagy nem azt rögzítették, ami valóban elhangzott. Ebből adódóan álláspontja szerint sérült a tisztességes eljárás elve, mivel a bíróság a vádat alátámasztó bizonyítást lefolytatta, ugyanakkor a terhelt érdekében előterjesztett bizonyítási indítványoknak nem adott helyt, emiatt csak részben derítette fel a tényállást.

[124] Különösen fontosnak tartotta volna az ellenőrök és vámosok tanúkenti kihallgatását, mivel felmerült arra vonatkozó igazolt információ, hogy a vádlottak eltérő típusú és kialakítású autóbuszokat vezettek a vádbéli időszakban és a kialakításból adódóan a cég3 társaság autóbuszai nem voltak alkalmasak harmadik országbeli állampolgárok elrejtésére. A tanúk kihallgatását követően teljes képet lehetett volna kapni az ellenőrzés menetéről, folyamatáról és részletességéről, melyekből a bíróság és a védelem is le tudna volna vonni a megfelelő következtetéseket.

[125] A törvényszék az ítéletében megállapította, hogy a cég3 ügyvezetője, tanú7 tanú által az eljárás nyomozati szakaszában becsatolt gépkocsivezetők beosztása pontosan beazonosíthatóvá teszi a buszvezetőket a vádbéli időpontokra, sőt a tanú ezt a vallomásában meg is erősítette. Álláspontja szerint a bíróság tévedett és egyoldalúan mérlegelt e megállapítás kapcsán. tanú7 tanú a 2022. március 31-i tárgyaláson ugyanis elmondta, hogy párszor lehetett eltérés a végleges beosztásból, ez többször megtörtént ez az évek során és az is előfordult, hogy a busz baleset vagy műszaki hiba miatt visszafordult.

[126] Nem csak védenca, hanem közvetlenül a társaság ügyvezetője is beszámolt arról, hogy a beosztások nem mindig tükrözték a valóságot, utólagos korrigálásra nem került sor, tehát elképzelhető, hogy a beosztáson feltüntetett autóbuszvezető nem az a személy volt, aki ténylegesen vezette a kérdéses autóbuszt. Azt is látni kell, hogy a tanú, mind a védői, mind a bírósági kérdésekre eltérő, egymásnak ellentmondó nyilatkozatot tett, ami a beosztás pontosságát illeti. Ezen ellentmondást a bíróság megnyugtató módon nem oldotta fel.

[127] Minden alapot nélkülözőnek tartotta a bíróság megállapítását, miszerint védenca védekezését nem tudta elfogadni a fenti beosztás kapcsán, mivel a nyomozás során arra nem hivatkozott és azt nem kifogásolta. Utalt arra, hogy védenca legelső gyanúsított kihallgatására 2020. február 04. napján került sor, a jegyzőkönyv szerint a társaság beosztását nem tárták elé, melyre így értelemszerűen nem tudott érdemben észrevételt tenni (Elektronikus irat 9.4.46.) Az iratok érdemi megismerésére 2020. május 25. napjától nyílt meg a lehetősége, azonban azt pontosan nem lehet tudni, hogy az iratokat pontosan mikor vehette át (Elektronikus irat 9.6.27.). Rövidesen a Fővárosi Főügyész helyettes vádat emelt, így lényegében az előkészítő ülésen, illetőleg a tárgyalásokon nyílt meg a lehetősége, hogy védekezését e körben is előadja. A nyilatkozat nem maradt el, védenca a busztársaság gyakorlatát ismerve, logikus magyarázatot adott a beosztás pontatlanságát illetően, melyet tanú7 tanú kétség kívül alátámasztott.

[128] Figyelemmel arra, hogy Nemzeti Nyomozó Iroda Nemzetközi Bűnözés Elleni Főosztály III. Bűnüldözési Osztály 2018. július 05. napján kelt figyelési jelentése (Elektronikus irat 8.2.99.), tanú13 nyomozó jelentést módosító feljegyzése (Elektronikus irat 8.2.225.), a vádlottak nyilatkozatai, továbbá az egyéb bizonyítási eszközök tekintetében nagyfokú ellentmondás volt tapasztalható, így feltétlenül szükséges lett volna a tanú13 nyomozó tanúkénti kihallgatása és tisztázni az ellentmondást.

[129] Az elsőfokú bíróság mérlegelésével szemben vitatta, hogy védenca elkövette volna a terhére rótt cselekményt.

[130] Kérte, hogy másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat ismételten részletesen vizsgálja meg, és csak ezt követően vonjon le következtetést a vádlotti bűnösségre. Indítványozta, hogy a Be. 593. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapítson meg és mentse fel védencét az ellene emelt vád alól.

[131] Amennyiben az ítéltábla nem értene egyet álláspontjával, úgy kérte, hogy fontolja meg a szabadságvesztés büntetés, valamint a pénzbüntetés jelentős mérséklését.

[132] Álláspontja szerint nyomatékos enyhítő körülményként kell figyelembe venni az időmúlást, mivel az védencének nem felróható. Az eljárás gyors lefolytatásának még kedvezett is, hogy védenca lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról, egy esetleges vádlotti betegség, vagy mulasztás további időmúlással járhatott volna. A másodfokú nyilvános ülésig az időmúlás hajsza híján eléri a 3 évet védenca vonatkozásában.

[133] Már önmagában az a tény, hogy valaki büntetőeljárás hatálya alatt áll, komoly testi és lelki megterhelést jelent. Ezen felül az élet tervezése nehézkessé válik, adott esetben ellehetetlenül.

[134] Figyelembe kell venni, hogy védenca büntetlen előéletű, soha nem került összetűzésbe a törvénnyel, melynek meg kell mutatkoznia a büntetésben is. A jelenleg 38 éves védenca büntetlen előéletéből alappal vonható le következtetés arra nézve, hogy a társadalomra nem veszélyes, illetve a jövőben sem fog veszélyt jelenteni.

[135] Rámutatott arra, hogy védenca már hosszú évek óta a cég3. (cég3) alkalmazásában áll, a társaság ügyvezetője, tanú7 a munkájával rendkívül meg van elégedve.

[136] A védő nem osztotta az elsőfokú bíróság okfejtését a bűnszervezet tagjaként történt elkövetés kapcsán. Álláspontja szerint pusztán abból a tényből, hogy embercsempészség az eljárás tárgya, még nem következik automatikusan, hogy bűnszervezetről van szó. Továbbá az sem magától értetődő, hogy minden terhelt a bűnszervezet tagja. Ezen megállapításhoz igazolni kell az alanyi és tárgyi feltételeket, így a hosszabb ideig tartó működést, a hierarchikus felépítést és a konspiratív együttműködést minden terhelt vonatkozásában.

[137] Az ítéleti tényállás mindössze annyit rögzít a bűnszervezet létrejöttének, illetve működésének idejére vonatkozóan, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak pontosan meg nem határozatható időponttól, 2018. március 10. napjáig terjedő időszakban működtek közre a bűnszervezetben. Az első harmadik országbeli állampolgárok ország3ra történt beutazását az I. r. és II. r. vádlottak 2017. október 21. napján szervezték meg, úgy a 2018. március 10. napjára tekintettel, közel négy és fél hónap telt el a két időpont között, amely semmiképpen sem nevezhető hosszabb ideig történő működésnek.

[138] Részletesen kifejtésre került az ítélet tényállási részében, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. vádlottak, illetőleg néhai tanú5 miként vettek részt a bűnszervezet működésében, azonban arra vonatkozóan a védő álláspontja szerint nem lehet kétséget kizáróan következtetni, hogy az autóbuszvezetőknek ezt fel is kellett volna ismerniük. A gépkocsivezetők nem tudhatták, hogy esetlegesen olyan tevékenységbe kapcsolódnak be, amely összehangoltan, célszerű munkamegosztás alapján működik. Például védenca - az ítélet szerint - mindössze három alkalommal szállított harmadik országbeli állampolgárokat, ráadásul három különböző hónapban, időben jól elkülönülten, így nem lehetett abban a helyzetben, hogy felismerje, hogy a cselekményét bűnszervezet keretén belül valósította meg. Az elkövetés ezen körülményeiből nem lehetett felismerni, hogy nem alkalomszerű bűnelkövetéshez társult, hanem hosszútávú célok megvalósítására alapult szerveződéshez csatlakozott.

[139] A konspiratív működés ellen szóló érvként hivatkozott arra, hogy a vádlottak a telefonszámaikat nem cserélték, fedőneveket nem használtak, az autóbuszok rendszámai nem voltak meghamisítva.

[140] Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság amikor védenca terhére is megállapította a bűnszervezeti elkövetést. Önmagában az, hogy a bűncselekmények végrehajtójaként három szállításban vett részt, ráadásul három különböző hónapban, nem jelenti azt, hogy a tudata átfogta volna, hogy az I. r. és II. r. vádlottak, illetve néhai tanú5 akár nemzetközi kapcsolatokkal is rendelkező, feladatmegosztáson alapuló, hierarchikus szervezetet alkotnak és ahhoz védenca szándékosan csatlakozni akart volna.

[141] A fenti érvek miatt védenca nem bűnszervezetben követte el a cselekményét, esetében legfeljebb a bűnszövetségben történt elkövetés jöhet szóba, amely jelentősen enyhébb megítélés alá esik a kiszabható büntetést tekintve.

[142] A törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát, továbbá a pénzbüntetés mértékét eltúlzottnak tartotta, szerinte védenca esetében a Btk. 79. §-ában rögzített célok és a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglalt elvek jóval enyhébb szankcióval is elérhetők lennének.

[143] Mindezekre figyelemmel elsődlegesen indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, és a vádlottat mentse fel az ellene emelt vád alól. Amennyiben ezzel nem értene egyet, úgy kérte, hogy az ítéletet változtassa meg és a büntetését enyhítse.

[144] Terhelt13 XIII. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában azt módosított tartalommal, védenca felmentése érdekében tartotta fenn.

[145] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ítélete alkalmas a másodfokú felülbírálatra. A Be. 592. § (2) bekezdésének c) és d) pontjai szerint azonban részben megalapozatlan, mivel a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve az elsőbíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[146] Az ítélet 11. oldal utolsó 2 bekezdése, illetve 12. oldal 1-3. bekezdése tartalmazza a bünszervezet létrehozásának értékelését. Ezek a bekezdések nevesítik az I. és II. rendű vádlottakat, valamint az időközben elhunyt tanú5t. A bünszervezet többi résztvevőjét az ítélet ezen része még említés szintjén sem tartalmazza, így természetesen védencét sem nevesíti ebben az összefüggésben.

[147] Észrevételezte, hogy sem védencének a bünszervezetben való részvételére, sem pedig az ítélet 5. tényállási pontjában írtakra az ítélet semmilyen bizonyítékot nem tartalmaz.

[148] A törvényszék a bizonyítékok számbavétele során a VII. r. vádlott vallomását jelöli meg védenca bűnösségének alátámasztására, aki azonban csupán annyit nyilatkozott, hogy együtt dolgoztak. Védenca vallomása annyit tartalmaz, hogy tanú5t ismerte, de őt tanú5 semmire nem kérte meg. A cég3 kimutatása szerint a 2017. november 12-i induláskor a vádbeli két busz sofőrje keresztnév1, vezetéknev1, vezetéknev2 és vezetéknev3 voltak. Az ítélet indokolása szerint ez az egyetlen bizonyíték, amely alapján védencét a törvényszék bűnösnek mondta ki.

[149] Meglátása szerint az elsőfokú ítélet 27. oldal alulról 4. bekezdésében a bíróság kétségének adott hangot, ennek ellenére védenca bűnösséget mégis megállapította. Úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság még a bizonyítékok számbavétele során sem tudott olyan bizonyítékot felmutatni, amely védenca büntetőjogi felelősségét alátámasztaná. A tényállás olyan megállapításokat tartalmaz, amelyekre nincs az ügyiratok között bizonyíték. Ez pedig igaz mind a bünszervezetben részvételre, mind pedig a 13. oldal 5. pontjában körülírt cselekvőségére.

[150] Akkor pedig, amikor a bíróság abból a tényből, hogy védenca a neki felrótt időben vezette a buszt, bármiféle megjelölt bizonyíték nélkül arra következtetett, hogy akkor bünszervezetben bűncselekményt is követett el, helytelen ténybeli következtetést végzett.

[151] Sérelmezte, hogy az írásban is beadott perbeszédében több ellentmondásra is felhívta a figyelmet, azonban az elsőfokú bíróság azokra egyáltalán nem reagált az ítéletében.

[152] Utalt arra, hogy az iratellenességben és a helytelen ténybeli következtetésben megnyilvánuló részbeni megalapozatlanság a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdésének a) és b) pontjai alapján kiküszöbölhető. A fellebbviteli főügyészség átirata azt a megszokott sztereotípiát tartalmazza, hogy a bizonyítékok felülmérlegelése nem lehetséges. Amennyiben egy ítélet megalapozatlansági hibában szenved, akkor természetesen nemcsak lehetséges, de szükséges is a bizonyítékok felülmérlegelése.

[153] Mindezeket figyelembe véve indítványozta, hogy az ítéltábla a részbeni megalapozatlanság Be. 593. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti kiküszöbölése után az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és mentse fel védencét az ellene emelt vád alól.

[154] Terhelt14 XIV. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában a korábban bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartotta, így elsődlegesen kérte az ítéltáblát, hogy az elsőfokú ítéletet változtassa meg és védencét az ellene emelt vád alól mentse fel. Másodlagosan a büntetés enyhítését kérte. Amennyiben pedig ezt sem látná teljesíthetőnek, úgy a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezésre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[155] A felmentés célzó indítványa körében kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) a), c) és d) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, s így megalapozatlan következtetést vont le védenccé bűnösségére.

[156] Az ítéleti tényállás 26. pontja tekintetében a védő álláspontja szerint nem bizonyítható az illegális bevándorlók szállítása, míg a 33. pontnál nem állapítható meg, hogy védenccé tudattartalma kiterjedt arra, hogy illegális bevándorlók szállításában működik közre. Az elsőfokú bíróság által megjelölt bizonyítékok sem magát az elszállásolás tényét, sem az állítólagos elszállásolt személyek ország3ra történő belépéshez szükséges engedély hiányát nem bizonyítják. Ugyanis a vádlottak erre vonatkozó, az állítólagos cselekményt megelőző időben folytatott egyeztetése még nem jelenti azt, hogy ténylegesen végre is hajtották a cselekményt. E körben az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában írt ok miatt megalapozatlan, hiszen helytelenül következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy ezen 26. pontban írt cselekmény ténylegesen megtörtént. Ezen túlmenően a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja szerint iratellenesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy itt ország3ra történő belépéshez engedéllyel nem rendelkező személyek szállásolására került sor, hiszen erre egyszerűen semmilyen bizonyíték nincs.

[157] A 33. vádpontban írtak tekintetében Terhelt1 és Terhelt14 egyezően adták elő, hogy Terhelt1 kérte meg védencét 2018. márciusában arra, hogy menjen ki vele a cím46i buszpályaudvarra és onnan hozza el külföldi ismerőseit, e tevékenységet védenccé ingyenesen szívesség keretében végezte el, Terhelt1kel való jó kapcsolatára tekintettel. A jó kapcsolat tényét erősíti az is, hogy védenccé elismerte, hogy II. r. vádlottat ismeri, korábban dolgozott nála és jó kapcsolat alakult ki közöttük, ezt II. r. vádlott is megerősítette vallomásában. A mindenki által egyezően előadott tényekből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy védenccé tudattartalma átfogta, hogy illegális migránsok szállításában segédkezik. Nem volt és nem is lehetett róla tudomása, hogy az általa szívesség keretében szállított személyek illegálisan tartózkodnak az országban.

[158] Az elsőfokú bíróság a védencét érintő mindkét vádpont kapcsán a vádirattal egyező ítéleti tényállást állapított meg annak ellenére, hogy a 26. pont vonatkozásában bizonyítását az ügyészség kizárólag egy, az állítólagos cselekményt megelőző telefonbeszélgetés lehallgatás során szerzett hanganyagára alapozza. Egyéb bizonyítékot a védenccé bűnösségére vonatkozóan nem tudott felmutatni, ami alapján a védenccé bűnössége minden kétséget kizáróan megállapítható.

[159] Sérelmezte, hogy a 33. pont tekintetében az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a vádlotti vallomásokat, melyek alapján megállapítható, hogy védenccé tudattartalma nem foghatta át, hogy illegális migránsok szállításában működik közre.

[160] A vádlotti vallomások alapján megállapítható tényállásokat a törvényszék az ítéleti tényállás megállapításakor teljes egészében figyelmen kívül hagyta, így a tényállást hiányosan állapította meg, az ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával.

[161] A helyes tényállás a védő álláspontja szerint a 26. pont tekintetében az, hogy nem állapítható meg ítéleti bizonyossággal, hogy hány és milyen személy lépett be ország3ra, s hogy az egyáltalán megtörtént-e, és az sem állapítható meg, hogy ezen személyek város1re történő utaztatása és elszállásolása megtörtént-e.

[162] A 33. pont tekintetében szükségesnek tartotta a tényállást azzal kiegészíteni, hogy védenccé tudattartalma nem terjedt ki arra, hogy illegális bevándorlók szállításában működik közre, hanem az I. r. vádlott által elmondottak szerint abban a tudatban volt, hogy az I. r. vádlott rokonainak szállításában vesz részt az I. r. vádlottal együtt.

[163] A büntetés enyhítése körében előadta, hogy enyhébb minősítésnek van helye, mert a bűnszervezetben történő elkövetés nem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést eltúlzottnak tartotta és véleménye szerint sérti a belső arányosság követelményét is.

[164] A jelen ügyben felrótt elkövetői magatartás a Btk. új bűnszervezet fogalmának nem felel meg, hiszen sem a hierarchikus szervezettség, sem a konspiratív működés nem állapítható meg. Hivatkozott a 4/2005. számú büntető jogegységi határozatában írtakra, miszerint az elkövető tudattartamának át kell fognia, hogy bűnszervezetben követ el valamilyen bűncselekményt. Ehhez kapcsolódik a Legfelsőbb Bíróság Bfv.664/2004/6 számú határozatában írt jogelv, mely szerint „a bűnszervezet tagjaként elkövetett magatartás mindkét szabályozást tekintve csak annak az elkövetőnek róható fel, aki a bűnszervezet feladatmegosztáson, alá-fölérendeltségre épített módon kialakított szervezetében a szervezetet ismerve, annak tagjaival állandó kapcsolatban együttműködve fejtett ki tevékenységet.”

[165] Az elsőfokú bíróság bűnszervezettel kapcsolatos indokolásának sem felel meg védence személye és tudattartalma. Az elsőfokú bíróság szerint a bűnszervezet megállapíthatóságához elegendő az, hogy a vádlott tudata kiterjed arra, hogy a bűnös tevékenységet legalább hárman végzik. Ezzel szemben a tényállásból nem állapítható meg, hogy védence a tevékenységét melyik másik két személlyel végezte, melyik másik két személlyel tartotta a kapcsolatot.

[166] A fentiek alapján tehát a bűnszervezetben történő elkövetés a védő álláspontja szerint nem állapítható meg, így már ezen okból is a büntetés jelentős enyhítése indokolt.

[167] Álláspontja szerint a kiszabott büntetés eltúlzott, az nem áll arányban sem a cselekmény tárgyi súlyával, sem a vádlott társadalomra veszélyességével, sem a büntetőjogi felelősséget enyhítő és súlyosító körülményekkel. Az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított a súlyosító körülményeknek, míg az enyhítő körülményeket szintén nem súlyuknak megfelelően értékelte. Erre tekintettel a büntetés enyhítését indítványozta.

[168] Az ügyészi fellebbezést értelemszerűen megalapozatlannak tartotta. További súlyosítás nem indokolt, mert a bűnmegelőzési célok a törvényszék által kiszabott büntetéssel is elérhetők, így harmadlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[169] Terhelt15 XV. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában módosított tartalommal, felmentés helyett hatályon kívül helyezésért tartotta fenn fellebbezését. Indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 610. § alapján teljes megalapozatlanság miatt az elsőfokú ítéletét helyezze hatályon kívül és kötelezze az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

[170] A Fővárosi Törvényszék az ítéletében a tényállási részben a 13. oldalon az 5., a 14. oldalon a 14. és a 17. oldalon a 33. számmal jelölt tényállásokban állapította meg azt, hogy védence közreműködött az embercsempészségben, és ezen tényállási pontok alapján állapította meg a bűnösségét. A Fővárosi Törvényszék ítéletében a 22. oldal utolsó előtti bekezdésében arra hivatkozik, hogy a bizonyítékok értékelése során Terhelt7 tanúnak, a cég3. szállítási társaság vezetőjének a tanúvallomására, a vádlottakhoz köthető telefonszámok kutatási anyagára, a cég3. társaság által közölt gépkocsivezetők beosztására alapozva állapította meg az ítéleti tényállást.

[171] A védő az elsőfokú ítélet 22. oldalának utolsó bekezdését iratellenesnek tartotta. A törvényszék ugyanis azt állapította meg, hogy tanú7 a gépkocsivezetők beosztásáról elmondta, hogy a „valóságnak megfelel”. Ezzel szemben védői kérdésre a tanú azt mondta el, hogy előfordulhattak eltérések a kimutatás és a tényleges munkavégzők személye között. Ezt követően ezzel szöges ellentétben a tanácselnöki kérdésre valóban adott olyan választ, hogy a

megküldött beosztás a valóságot tükrözi. Ezt a tényt egyébként a vádhatóság perbeszéde is tartalmazza.

[172] A két állítás közötti ellentmondást az elsőfokú bíróság nem próbálta meg feloldani, nem kérdezett rá arra, hogy mi okozta az 5 percen belüli eltérést, holott ennek a tisztázása valóban „perdöntő” jelentőségű lehet, hiszen az ítéleti tényállás a kimutatás aggálytalan elfogadásán alapul, legalábbis védenecé vonatkozásában.

[173] A védő meglátása szerint nem tükrözi a valóságot az sem, hogy csupán Terhelt12 vádlott kifogásolta a kimutatás pontosságát, ezt védenecé védelmében maga is kifogásolta.

[174] A védők kifogásolták a kimutatás pontosságát, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban az, amit a védő védenecével egyeztetve az ő érdekében és a védelmében elmond, az egységet képez a terhelt által elmondottal, az a védekezés egészének a része.

[175] Vitatta azt is, hogy a perbeszédében előadott érvei, melyek aggályokat vetettek fel a cég3. által megküldött kimutatással kapcsolatban, ne lennének „ésszerűek.” Ismét utalt arra, hogy a feltételezett cselekmény, tehát a 2018. március 9-i előállítás és az adatkérés között egészen pontosan 10 hónap telt el, és az adatkérés, illetve az adatküldés között 5 nap. Ebben az időtartamban az eltelt 10 hónap alatt a feltételezett elkövetők tudták azt, hogy előállítás történt, tudták, hogy büntetőeljárás indult. Ez alatt az időtartam alatt idézések történtek és gyanúsított kihallgatásokra került sor.

[176] A védő továbbra sem állította, hogy egészen biztosan manipulálták a kimutatásokat, de ismét megjegyezte, hogy a bizonyíték beszerzésének jelentős mértékű elhúzódnása miatt, az ügy összes körülményére tekintettel, bárki, akinek ez az érdekében állt, megpróbálhatta volna manipulálni a munka- és a gépjármű beosztást. Az időmúlásra tekintettel sem tanú7, sem más emlékezete nem lett volna elegendő ahhoz, hogy 10 hónap elteltével a nyilvántartás megváltoztatását észlelje. Ha az időbeliségre vonatkozó tényeket elfogadjuk, úgy nem lehet ésszerűtlen az a védői hivatkozás, hogy a kimutatás önmagában, ha azt más adat nem támasztja alá, aggályos. Ennek ellenkezője mellett az elsőfokú bíróság nem érvelt.

[177] A következő ellentmondás, amelyre felhívta a figyelmet, az elsőfokú ítélet 27. oldalán az 5)-8) bekezdései.

[178] A törvényszék az indokolásban azt fejtette ki, hogy a cég3. kimutatása szerint a rendszám5 forgalmi rendszámú autóbusz vezetője Terhelt8 és Személy1 vádlottak voltak, míg a rendszám1 forgalmi rendszámú autóbusz vezetője Terhelt13 és Terhelt15. Megállapította, hogy minden buszt két sofőr vezetett, így cselekményüket minden esetben közösen valósították meg és azt is, hogy ezen tényállási pont tekintetében a vádhatóság az alap vádiratban az egyik busz tekintetében Terhelt12, míg a másik busz tekintetében Terhelt13 vádlott részvételét jelölte meg, míg védenecével szemben utóbb benyújtott vádiratban Terhelt13 mellett az ő cselekvőségét is vád tárgyává tette.

[179] Olvasata szerint a törvényszék tehát azt állította, hogy a rendszám1 forgalmi rendszámú autóbuszt Terhelt13 és védenecé vezette. Ennek ellenére az indokolás a következő mondata így szól: „Annak ellenére, hogy tényként állapítható meg, hogy a másik buszt Terhelt13 mellett Terhelt8 is vezette ... Tehát a fenti bekezdéseknek ellentmondva itt már azt állította a törvényszék, hogy egy buszt Terhelt13 és Terhelt8 vezetett, mint az utaknál megszokott létszámú két sofőr. Nem indokolta meg, hogy mire alapozta ezt az állítást és azt sem indokolta meg, hogy a korábbi bekezdésekben miért érvelt ezzel ellentétesen.

[180] A 14. tényállási pontban írt cselekmény vonatkozásában a törvényszék a 31. oldal 3), 4), 5), 6), 7) bekezdéseiben fejtette ki, hogy milyen bizonyítékok szolgáltak alapot annak bizonyítékául, hogy e tényállást megállapítsa. Itt kifejtette, hogy tanú5 2017. december 8-án 11:33-kor beszélt telefonon védenecével és közölte, hogy: „mert a pityókát le kell csírázni,

tudod, meleg a pince”. A cég³ kimutatásából az elsőfokú bíróság szerint megállapítható az, hogy a buszt védenca és Terhelt¹² vezette (így az ítélet szerint közöttük nem a burgonya decemberi lecsírázásáról volt szó, hanem illegális határátlépőkről).

[181] Azt is megemlítette az elsőfokú bíróság, hogy Terhelt¹ ismeretlen személlyel folytatott beszélgetéséből az is megállapítható, hogy város⁴ről kellett gépkocsival buszmegállóba szállítani a személyeket. Ezen tényállási pontra vonatkozóan további bizonyítékok nincsenek.

[182] A védő álláspontja szerint e két beszélgetés alapján nem, hogy azt nem lehet megállapítani, hogy 2017. december 8-i embercsempészsben ki vett részt, de azt sem, hogy az egyáltalán megtörtént. Akkor sem, ha elfogadjuk azt, hogy a büntetőeljárás alapját képező hanganyagokban embercsempészséről esik szó és embercsempészetre készült akár védenca is. Az, hogy két terhelt beszél egy lehetséges bűncselekményről, és az, hogy migránsokat ország⁵ területén belül utaztatnak, nem eredményez olyan bizonyossági fokot, amelyre ítéleti tényállást alapozni lehet. Mivel a beszélgetés nem bizonyítja azt, hogy ténylegesen meg is történt a bűncselekmény, illetve a bűncselekménynek ez a 2017. december 8-i része, álláspontja szerint teljesen megalapozatlan az az állítás, hogy ezen a napon embercsempészs történt, és azt védenca másokkal együtt elkövette.

[183] Végül a védenchéhez köthető, utolsó vádpont indokolását az elsőfokú ítélet 40. oldal 4) bekezdése tartalmazza. Nem állítható, hogy 2017. március 8-ról 9-re virradóra nem történt embercsempészet, ez az egyetlen alkalom, amikor a nyomozóhatóság megfigyelést végzett, ennek végeztével pedig olyan nem magyar állampolgárokat állítottak elő, akik a bizonyítékok összevetését követően embercsempészs útján kerültek ország³ területére.

[184] Ennek ellenére a védő újból hivatkozott a két gépjármű rendszámablájának téves rögzítésére. A nyomozóhatóság megfigyelése során a rendszám¹ forgalmi rendszámú buszt rögzítette egyértelműen, mint azt a buszt, amelyen a migránsok utaztak. Ehhez képest a cég³. kimutatásának beszerzését követően, tehát közel egy évvel a migránsok előállítását követően jutott arra a következtetésre a nyomozóhatóság, hogy ha a kimutatás szerint a rendszám¹ forgalmi rendszámú autóbusz már március 8-án megérkezett város¹re, akkor egészen biztosan a megfigyelők rögzítették tévesen az adatot, és nem ezzel a busszal érkeztek a migránsok. Így lett elkövető a valóban március 9-én érkező rendszám¹² forgalmi rendszámú autóbuszt vezető védenca és Terhelt¹².

[185] A törvényszék az indokolás ezen részében sem adta semmilyen indokát annak, hogy miért fogadta el kész tényként a cég³. kimutatását a nyomozóhatóságnak az előkészített akciója során egyértelműen rögzített rendszám helyett. Értetlenségének adott hangot, hogy miért logikusabb a nyomozóhatóság előkészített akciója során rögzített adatra azt mondani, hogy az elírás, mint egy, az előállításához képest 10 hónappal később beszerzett álláspontra, és a már kifejtettek szerint aggályos kimutatásra támaszkodni.

[186] E0zek az ellentmondások védenca vonatkozásában olyan mértékben megalapozatlanná teszik a törvényszék ítéletét, amelyre tekintettel az ítélet megváltoztatására a másodfokú eljárás során nincs lehetőség, annak hatályon kívül helyezése indokolt.

[187] Korábbi védőbeszédére visszaulva, a bünszervezet kapcsán ezúttal annyit jegyzett meg, hogy a vádlottak között semmilyen alá-fölé rendeltség nem volt, amit az elbíráláskor hatályos jogszabály egyébként megkívánna. Álláspontja szerint az elkövetők közötti hierarchiát nem szabad összetéveszteni azzal, hogy az elkövetők a bűncselekményeket szervezeten követték el.

[188] A másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak és védők a fellebbezéseiket fenntartották, a vádlottak személyi körülményeikre nyilatkoztak.

[189] Az I. r. vádlott védője a perbeszédét az írásban benyújtottal egyezően adta elő.

[190] Terhelt1 I.r. vádlott előadta, hogy ország3ot tekint hazájának, ide kötődik. Miután elvált feleségétől, itt nevelte fel egyedül közös gyermekeiket. Az ügy érdemében nem kívánt felszólalni. Az utolsó szó jogán azt kérte a bíróságtól, hogy igazságos és irgalmas ítélet szülessen, hogy visszamehessen gyermekeihez.

[191] A II. r. vádlott védője az írásban benyújtott fellebbezését kiegészítette azzal, hogy jelenleg a Föld lakosságának negyede él konfliktusos területen az ENSZ-főtitkár jelentése szerint. Véleménye szerint, akik menekülteknek segítenek országhatárokon átjutni, a magyar jog szerint bűncselekményt követnek el, de az ő tetteiket irgalmasan kell megítélni. Történelmi példákat felhozva kifogásolhatónak tartotta erkölcsileg, hogy a jogalkotó büntetni rendeli az embercsempészt, ami ráadásul sokszor súlyosabb megítélés alá esik, mint az emberölés. Az országliak keresztény emberek, és bármikor segítenek bárkin, függetlenül attól, hogy mit követett el. Nem azért segítenek, mert pénzt remélnek, hanem erkölcsi kötelességüknek érzik. Amikor védence belekeveredett ebbe az ügybe, nem az anyagi haszonszerzés, hanem az embertársain való segítségnyújtás motiválta. Nem volt olyan anyagi helyzetben, hogy párszáz euróra rászorult volna. Ő a városli pénzváltók meghatározó egyénisége, jól ment neki az üzlet. Megbánta tettét. Kérte, hogy az ítéltábla a bünteteskiszabás során legyen irgalmas, és adjon reményt a vádlottnak, hogy szabadon élhet még és láthatja a gyermekeit. A korábban megjelölt okból ismételten indítványozta, hogy védence ország1ban tölthesse le büntetését.

[192] Terhelt2 II.r. vádlott az ügy érdemében és az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy sajnálja a történeteket, megbánta tettét, amiért bocsánatot kért. tanú5 kérte meg, hogy segítsen neki, mert ő keresztény és pénzváltással foglalkozik. Más országokból írtak neki, hogy segítsen rajtuk. Ha tudta volna, hogy bv-be kerül, akkor nem segített volna senkinek. Nem szándékosan tette az egészet, azt hitte, hogy csak pénzváltásról van szó. Irgalmas ítélet kiszabását kérte, hogy gyermekeivel lehessen.

[193] Terhelt3 III.r. vádlott védője a fellebbezését az írásbelivel egyezően tartotta fent.

[194] Terhelt3 III.r. vádlott az ügy érdemében elmondta, hogy a IV. r. vádlott a beosztottja volt. Áldozatokká váltak, becsapták őket. Nem kötelezték őket arra, hogy minél több szobát adjanak ki, csak az volt az elvárás, hogy jól végezzék a munkájukat. A hotel tulajdonosai afgánok voltak, nekik és egy ázsiai embernek kellett megfelelni. Segítették a nyomozó hatóságot és együttműködtek a bevándorlási hivatallal. Ő volt a hotel vezetője, ezért többször tájékoztatást kértek tőle. A vendégek normálisak voltak, fizették a szállást, de egyszer csak észrevették, hogy ott vannak a cuccaik. Ha tudta volna, hogy embercsempészt követnek el, felállt volna. Nem tudta, hogy migránsokról van szó, bár a papírjaikat gyanúsak találta. Csak segíteni akartak nekik, ezért sem ő, sem a kollégája nem kaptak egy forintot sem. Ha rá lett volna szorulva a pénzre, akkor a főnökhöz ment volna, ő tiszteletből és emberbaráti szeretetből adott is volna neki. Elszökhett volna, milliók voltak rájuk bízva, de meg sem fordult a fejükben, hogy elvegyék a pénzt, még a borraivalót is bent hagyták a kasszában. Az utolsó szó jogán is ártatlanságát hangoztatta.

[195] Terhelt4 IV.r. vádlott védője a fellebbezést az írásbeli indokolásával egyezően tartotta fent. Azzal egészítette ki, hogy amennyiben a felmentésre irányuló fellebbezése nem vezet eredményre, a bűnösségéhez aranyos, enyhébb büntetés kiszabását kéri.

[196] Terhelt4 IV.r. vádlott az ügy érdemében elmondta, hogy együtt dolgoztak a hotelben a III. r. vádlottal. Egy alkalommal találkozott migránsokkal, akiknek pecsétetes papírja volt, és neki azt mondták, hogy vegyen el 30 eurót, mert annyi volt a szoba, de ő maga hívta ki a rendőröket. Nyelveket nem beszél. Csak annyit látott, hogy elviszik a vendégeket a rendőrök.

[197] Terhelt6 VI. r. vádlott védője a nyilvános ülésen perbeszédében elsősorban továbbra is a bűnszervezet megállapítását vitatta azzal, hogy védence mindössze másfél hónapig érintett a cselekménnyel. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság nem tudta okszerűen szétválasztani, hogy a szervezetséget tekintve a tényállás milyen többletet hordoz a bűnszövetséghez képest. Ha nem neveznek mindenkit a nevén, az még nem jelent konspiratív működést. Védence terhelt5al tartott kapcsolatot, egyetlen szállal kapcsolódott ehhez az egészhez, ezért sem lehetett rálátása a bűnszervezetre, így az ő vonatkozásában a bűnszervezetben elkövetés nem állapítható meg. Amikor kimentek a rendőrök és Terhelt5t keresték, a VI.r. vádlott önként jelentkezett, hogy vigyék el. Ő és Terhelt5 volt teljes beismerésben, az ő vallomására alapozva lehetett megállapítani a tényállást. Ezt a bíróság nem értékelte kellő súllyal. A terhére még vagyonelemekbázist is alkalmaztak, mivel elmondta, hogy milyen bevétele származott belőle, emiatt kétszer annyit kell fizetnie, mint társainak a pénzbüntetés miatt. A pénzbüntetés mértékénél értékelni kellett volna, hogy hasonló jellegű szankcióval is szembe kell néznie. Kizárólag nyomatékos enyhítő körülmények állnak fenn, terhére legfeljebb az elszaporodottságot lehet róni. Arra tekintettel, hogy védence beismerő vallomást tett és önként alávetette magát a büntetőeljárásnak, a Btk. 82. §-ának alkalmazásával végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést kiszabására tett indítványt.

[198] Terhelt6 VI.r. vádlott az ügy érdemében előadott felszólalásában beismerte és megbánta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nem volt fogalma arról, hogy ez bűnszervezet lenne, saját magát jelentette. Nem a pénz motiválta, hanem a segítő akarat. A Ceaușescu-rendszerben megtapasztalta, hogy milyen az, ha valaki külföldre kényszerül menekülni, függetlenül attól, hogy ennek politikai vagy humanitárius oka van, üldöztetés vagy háború, vagy egyszerűen csak kilátástalan a helyzete, és a nyomor vagy a jobb élet lehetősége vezet. Hangsúlyozta, hogy nem bűnöző alkat, 32 éve dolgozik, családos ember, akinek az életét derékba törné egy hosszú börtönbüntetés. Az utolsó szó jogán is megbánásának adott hangot.

[199] Terhelt7 VII. r. vádlott védője az elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés irányuló fellebbezését az írásban kifejtett indokaival együtt változatlanul fenntartotta. A súlyosításért bejelentett ügyészi fellebbezésre reagálva megjegyezte, hogy védence egy 45 éves büntetlen családapa, akinek két és fél évet kellene fegyházban töltenie. Számára ez rendkívül súlyos büntetés lenne, ami kellő visszatartó erővel bír. Az elsőfokú bíróság rohamtempóban tárgyalt, gyorsan lefolytatta az eljárást, nem volt elég körültekintő. Ez lehet az oka, hogy ilyen ítélet született. Védence azóta sem követett el semmilyen bűncselekményt, kérte, hogy a másodfokú bíróság ezt a büntetés kiszabásánál vegye figyelembe.

[200] Terhelt8 VIII. r. vádlott védője az elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért bejelentett fellebbezését és az írásban beadott védőbeszédét fenntartotta. Kiemelte, hogy az eljárás során nem merült fel olyan tény, ami cáfolta volna, hogy védence nem követett el bűncselekményt. 40 éve végzi feladatát, egyetlen esetben sem merült fel a neve. Az a nyomozó hatóság tévedése, hogy az ő buszában is kialakított helyek vannak. A nyomozó hatóság összekeverte a buszokat. Nem az eredeti helyeken állt meg, több helyen is tett le utasokat. Ennek az elsőfokú bíróság is utánanézett. A bűnszervezet vagy a bűnszövetség fel sem merül. 40 éven át becsületesen végezte munkáját, a több éves börtönbüntetés ezért sem indokolt.

[201] Terhelt8 VIII.r. vádlott saját védelmében elmondta, hogy ez egy ún. buszszállítmány volt. Az általa vezetett típuson nincs kialakított rekesz. Az város2ból jövő cég12 sofőröket szállítják. Sok csomagjuk van, 3-4 hétre jönnek. Fizikailag sincs arra lehetőség, hogy más embereket szállítsanak. A bíróság nem értékelte az általa benyújtott utaslistát, az azon szereplő három személy bármikor tanúsítja az általa elmondottakat. A terményeket, amiket hoztak, elvitték utána dzsippel. Elmondta, hogy az ő családjából hárman

meghaltak az I. világháborúban, a másodikban nagyapja fogságba esett. Az utolsó szó jogán is tagadta bűnösségét.

[202] Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlott a nyilvános ülésen szabályszerű értesítés ellenére nem vett részt. Védőjük az írásban indokolt fellebbezését változatlanul fenntartotta, azt kiegészíteni nem kívánta.

[203] Terhelt11 XI. r. vádlott védője az írásban megindokolt fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ugyanazokat a mérlegelési körülményeket, amelyeket a felmentő rendelkezésnél alkalmazott végigvihette volna következetesen. Egyedül a lehallgatási anyag támaszthatná alá védenca bűnösségét. Ez a beszélgetés csak tanú5 és védenca között zajlott. Védenca mást nem ismert a vádlottak közül, legfeljebb látásból, mert buszvezető volt. Feltáratlan maradt, hogy kivel volt együtt, kivel bonyolított le személyszállítást. Erre semmilyen adat nincs az eljárásban. Ismét utalt a bűnszervezet előfeltételeinek hiányára és belső arányosság kérdésére.

[204] Terhelt12 XII.r. vádlott védője az írásbeli fellebbezését fenntartotta, kiegészíteni nem kívánta. Indítványozta, hogy az ítéltábla elsősorban mentse fel védencét a vád alól, ennek hiányában a bűnszervezetre vonatkozó megállapítást mellőze, és ítélje őt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztére.

[205] Terhelt12 XII.r. vádlott az ügy érdemében elmondta, hogy 16 éve a cég3 cégnél áll alkalmazásban. Nem volt még rendőrségi ügye, ez az eljárás nagyon megviselte. Lehetetlen, hogy embert rejtett volna el a társával, mert a csomagtér egyben van és átlátható. A csomagtartót minden határátkelésnél kinyitják a WC-vel és a hálófülkével együtt. város3ról indultak, a vezetőség engedte fel az utasokat. Lehetetlen fizikailag ennyi embert elrejtteni a buszban. A menetlevelekkel többször volt probléma. Előfordult, hogy lerobbant a busz, vagy nem volt elég busz, így került be a nyilvántartásba. Hiányolta a nyomozó és a cég adminisztrátorának tanúkénti kihallgatását. Meglátása szerint nem áll rendelkezésre elég bizonyíték a bűnössége megállapításához. Utolsó szó jogán is ártatlanságát hangoztatta.

[206] Terhelt13 XIII. r. vádlott védője az elsőfokú perbeszédében foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben megjelölt részek nem tartalmaznak semmilyen bizonyítékot védencére nézve. A bűnszervezetre és védenca cselekvőségére nézve még a bizonyítékok számbavétele sem történt meg. A bűnszervezet kritériumainak megvalósulását nem tartalmazza az elsőfokú ítélet. Mivel nincs bizonyíték sem a vádiratban, sem az ítéletben védenca cselekvőségére és a bűnszervezetre vonatkozóan, indítványozta, hogy az ítéltábla bűncselekmény hiányában mentse fel őt az ellene emelt vádak alól. Mivel álláspontja szerint hiányzik a kétséget kizáró bizonyosság, hangsúlyozta, hogy a büntetés enyhítésére alternatív indítványt kifejezetten nem terjeszt elő.

[207] Terhelt13 XIII.r. vádlott saját védelmében elmondta, hogy november 12-én a cég8. egyik sofőrjével indultak város3ról város1re. A cím47nél leszállt és a cég9 járatával visszaindult családi okok miatt. 2017. november 13-án nem is lépte át a határt. város6n szállt le, itt él. A határrendészet tudna információt adni, valamint a cím46ben felszerelt kamerák és a menetlevelek is. Elhagyva a cím47t, nem követte nyomon a sofőr, Terhelt15 útvonalát és tevékenységét sem. Terhelt15 egyedül lépte át a határt, egyetlen kolléga kísérete nélkül, a rendőri jelentés szerint szállított migránsokat. A lehallgatások egyikében sem érintett. Nincs semmilyen bizonyíték ellene. tanú7 nem volt ott a cím46ben, nem kizárt olyan eset, hogy valaki beugrott a másik helyett. Az utolsó szó jogán is tagadta bűnösségét.

[208] Terhelt14 XIV. r. vádlott védője az írásban indokolt fellebbezését változatlan formában fenntartotta, azt kiegészíteni nem kívánta.

[209] Terhelt15 XV. r. vádlott védője az írásban indokolt fellebbezését fenntartotta. Az elsőfokú bíróság nem reagált az érveire, védenca vonatkozásában az ítélet nincs

megindokolva. Nem az ítéltábla feladata az, hogy ezt pótolja. A bünszervezet fogalma kapcsán megjegyezte, hogy a bünszövetségben megbízás, a bünszervezetben utasítás van. Az ügyészség megbízásról beszélt a buszvezetők esetében. Valójában felhívás történt, amit vagy elfogadtak vagy visszautasítottak, így az alá-fölé rendeltséget ebben az ügyben nem lehet megállapítani.

[210] A fellebbezések Terhelt4 IV.r. vádlott esetében a felmentést célzóan, a további vádlottak esetében a büntetés enyhítése körében megalapozottak.

[211] A másodfokú bíróság a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált.

[212] A felülbírálat a fellebbezések irányára tekintettel valamennyi vádlott vonatkozásában teljeskörű, így az ítéltábla vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[213] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, valamennyi lényeges bizonyítékot beszerezte és értékelte.

[214] Helyes indokokkal vetette el a határőrök, határátlépésnél ellenőrzést végző személyek, a rendszám elírás tényét jelentésben rögzítő rendőr kihallgatására irányuló védői bizonyítási indítványokat.

[215] A másodfokú eljárásban a II.r. vádlott védője részéről érkezett bizonyítási indítvány a nyomozó hatóság megkeresésére védence nyomozó hatósággal fenntartott esetleges kapcsolatának tisztázása érdekében, mely azonban a tényállás megállapítását, és az ügy érdemének körét nem érinti. A II.r. vádlott huzamos időn keresztül időn működött közre az embercsempészségben, annak egyik szervezője, irányítója volt. Az elkövetési magatartása tényállásszerű, a büntetőjogi felelősségre vonás akadálya, büntethetőséget kizáró ok, vagy egyéb eljárási akadály nem merült fel, különös figyelemmel arra is, hogy az állam büntetőjogi igényét érvényesíteni hivatott ügyészség a II.r. vádlott büntetőjogi felelősségre vonását kezdeményezte. Ilyen körülmények között nem merülhet fel olyan ok, vagy körülmény, amely az ügy érdemére kihatott volna és ekként szükségessé tette volna e körben bizonyítás felvételét.

[216] Terhelt13 XIII.r. vádlott védője indítványozta Terhelt15 XV.r. vádlott közjegyző előtt tett írásbeli nyilatkozatának ismertetését. Ezt az ítéltábla ugyancsak szükségtelennek tartotta, egyértelműen megállapítható ugyanis, hogy hasonlóan II.r. védőjének bizonyítási indítványához, csupán védekezési taktikáról van szó. Terhelt13 maga sem vitatta, hogy a beosztás szerint a vádbeli buszt vezette, csak állítása szerint leszállt róla azért, hogy feleségét gyógykezelésre vigye. Ismert a felesége betegségének jellege, ahogyan az is, hogy az tervezett kezeléseket igényel. A beosztások alapján is látható, hogy a sofőrök változó időközönként kerülnek beosztásra, így ha egy tervezett gyógykezelés érdekében az ő közreműködése szükséges, akkor aznapra nem került volna beosztásra. Ha pedig hirtelen fellépő rosszulról lett volna szó, ez a jellegénél fogva mély nyomokat hagyott volna a vádlottban, ennek ellenére a gyanúsított kihallgatásakor egyetlen utalást sem tett ennek a lehetőségére. Ez a védekezés kizárólag a bírósági eljárásban került elő. Mindezek ellen szól – a fentieken túlmenően – hogy a nemzetközi viszonylatban végzett személyfuvarozás kötelezően két sofőr közreműködését igényli, és a vállalt fuvarok szoros összefüggést mutatnak az adott időszakban felvett fizetés mértékével is. Ezeket értékelve került sor a XIII.r. vádlottat érintő bizonyítási indítvány elutasítására.

[217] A bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat a törvényszék megtartotta, a vádlottak személyi körülményeire vonatkozó megállapítások ugyanakkor a nyilvános ülésen előadott és az eljárás egyéb adataival nem cáfolható terhelti nyilatkozatok, valamint a bemutatott okiratok alapján pontosításra és kiegészítésre szorulnak az alábbiak szerint:

[218] Az elsőfokú bíróságnak a személyi körülmények körében tett megállapításait a vádlottak nyilvános ülésen tett nyilatkozatai és az általuk csatolt okiratok alapján az ítéltábla az alábbiak szerint pontosítja:

[219] Terhelt1 I.r. vádlott 15 éves lányát a volt felesége neveli, míg 18 éves fiát letartóztatásáig egyedül nevelte, jelenleg ez a gyermeke vette át a gyros üzlet üzemeltetését. Vagyona a lakcíme szerinti lakás ½ része. Szívinfarktusa, trombózisa volt, ezekre, valamint magas vérnyomás betegségekre és gyomorpanaszokra is gyógyszert szed.

[220] Büntetlen előéletű, az elsőfokú bíróság által feltüntetett elítélés alapjául szolgáló bűncselekmény helyesen járművezetés ittas állapotban vétsége.

[221] Terhelt2 II.r. vádlott kiskorú gyermekei 10,12,15,16 és 15 évesek, élettársi kapcsolatban él, vagyona a lakcíme szerinti ingatlan, melyben élettársa lakik. Gyomorbántalmi, térdbántalmi vannak, cukorbetegségben szenved, melyekre gyógyszert szed.

[222] Terhelt3 III.r. vádlott munkahellyel, jövedelemmel nem rendelkezik, nyugdíjazása folyamatban van, albérletben lakik, melynek bérleti díja havi 130.000 forint, élettársa havi jövedelme 70.000 forint. Prosztatamegnagyobbodásban szenved, kardiológiai kivizsgálása van folyamatban, tüdővérzése és tüdőembóliája volt, ezen betegségekre gyógyszert szed.

[223] Az ítéltábla mellőzi Terhelt3 III.r. vádlott előzményei elítélései köréből a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.B.XIII.27.024/2011/2. számú ítéletének a feltüntetését a Btk. 97.§ (2) bekezdése alapján, mert ezt a legutóbb beszerzett erkölcsi bizonyítványa már nem tartalmazza

[224] Terhelt4 IV.r. vádlott önkormányzati bérlakásban lakik, vagyona egy 23 éves személygépkocsi, cukorbetegségben, magas vérnyomás betegségben, szív- és érrendszeri betegségben és gerincbántalmakban szenved, melyekre gyógyszert szed.

[225] Terhelt6 VI.r. vádlott gépkocsivezető, havi 190.000-200.000 forint jövedelemmel rendelkezik, vagyona egy 2004-es évjáratú traktor. Cukorbetegségben szenved, melyre gyógyszert szed.

[226] Terhelt8 VIII.r. vádlott vagyona a lakcíme szerinti ingatlan ½ része, és egy 2001-es évjáratú Skoda Felicia személygépkocsi. Térdproblémái és gerincsérve van.

[227] Terhelt11 XI.r. vádlott a cég4 alkalmazásában buszvezető, havi 150.000-200.000 forint jövedelemmel, feleségének jövedelme 120.000 forint. Gyomorvérzése volt

[228] Terhelt12 XII.r. vádlott jövedelme 400-500 euro, vagyona egy 2005-ös évjáratú Volkswagen Passat személygépkocsi. Gerincsérve van.

[229] Terhelt13 XIII.r. vádlott középiskolát végzett, kiskorú gyermekei 14 és 17 évesek, havi jövedelme 500-600 euro, vagyona a lakcíme szerinti ingatlan, és egy 1999-es évjáratú Opel Astra személygépkocsi, 15.000 forint havi törlesztőrészletű tartozása van.

[230] A megállapított tényállás a Be. 592.§ (2) bekezdés a), c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mert hiányos, esetenként iratellenes, illetve téves ténybeli következtetésen alapuló, e hiányosságok ugyanakkor a Be. 593.§-ában írtak szerint – az ügyiratok tartalma, illetve ténybeli következtetések útján – a másodfokú eljárásban további bizonyítás felvétele nélkül, maradéktalanul kiküszöbölhetőek voltak.

[231] Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja– a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés – alapján a másodfokú bíróság az alábbiak szerint pontosítja és egészíti ki, illetve Terhelt4 IV.r. vádlott esetében a Be. 593.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az ügyiratok tartalma alapján – az iratellenesség kiküszöbölésével – eltérő tényállást állapít meg:

[232] A tényállás bevezető részében (11. oldal utolsó bekezdés első mondata) Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott által a bűnszervezet tagjaként elkövetett embercsempészség kezdete 2017. október vége.

[233] Ezt az időpontot a lehallgatási adatok alapján lehetett kétséget kizáróan ilyen pontossággal megállapítani, hiszen az általuk ténylegesen elkövetett, bizonyított első részcsелеkmény ideje 2017. október 21., így már az ezt megelőző napokban is konspirációt folytattak az embercsempészség kivitelezése érdekében. Ezt meghaladóan azonban korábbi tevékenységükre adat az ügyiratokban nem áll rendelkezésre.

[234] A 12. oldal első bekezdés utolsó mondatát akként pontosítja, hogy tanú5 részben város2i kötődése miatt, részben a buszvégállomáson ország5ból érkező autóbuszok vezetőivel való ismeretsége miatt, az illegális határátlépésben történő közreműködésre a menetrend szerinti személyszállításban dolgozó buszvezetőket kért fel.

[235] Ennek indoka – ahogy arra az ítéltábla majd a későbbiekben kitér – hogy a buszvezetők bűnszervezetben történő részvétele nem volt megállapítható, így nyilván a beszerzésükre sem kerülhetett sor, az viszont kétségtelen, hogy tanú5 felkérte őket a közreműködésre.

[236] Ugyanez indokolja a 12. oldal harmadik bekezdésének első mondatában a tanú5 „által beszerzett” buszvezetők helyett, „általa felkért” buszvezetők megállapítását.

[237] A 12. oldal harmadik bekezdés második mondatának első mondatrészét annyiban pontosítja, hogy tanú5 a buszvezetők közül Terhelt9 IX.r., Terhelt11 XI.r. és Terhelt15 XV.r. vádlottal, valamint az időközben elhalálozott terhelt5al tartotta telefonon a kapcsolatot.

Ennek pontosítását az indokolta, hogy a további buszvezető vádlottakkal a kapcsolattartás a lehallgatások alapján nem volt igazolható.

[238] Ugyanezen bekezdés harmadik mondatából mellözi az ítéltábla az autóbuszban lévő rejtkehelyek felsorolását, csupán annyi állapítható meg, hogy a buszvezetők az illegális határátlépőket az autóbuszban rejtették el.

[239] Ennek indoka, hogy a buszvezetők, és tanú7 tanú is beszámolt arról, hogy a különböző típusú buszok eltérő kialakításúak, így nem mindegyikben ugyanott található a csomagtartók, vagy a sofőrök pihenésére kialakított helyek. Ennek igazolására fényképeket is csatoltak. Így azt nem lehetett ítéleti bizonyossággal rögzíteni, hogy az autóbuszok mely részében kerültek az illegális határátlépők elhelyezésre.

[240] A teljes tényállásban pontosítani szükséges, hogy az illegális határátlépők esetenkénti elszállásolását végző hotel neve helyesen cég10.

[241] Számos helyen nyilvánvaló elírás folytán cég11 került feltüntetésre.

[242] A 12. oldal negyedik bekezdését akként pontosítja, hogy az illegális határátlépők egy részét szállították a közeli, a cím42 szám alatti cég10be

[243] Ezt az indokolja, hogy valamennyi illegális határátlépő szállodában történő elhelyezése nem volt bizonyított a lehallgatási anyagok alapján sem.

[244] A [278]-[283] bekezdésében kifejtettekre figyelemmel a 12. oldal ötödik bekezdésének utolsó mondatát az ítéltábla az alábbiak szerint állapítja meg: „Terhelt4 IV.r.

vádlott a hotel alkalmi recepciós volt, de ő az illegális határátlépők elszállásolásában - kétséget kizáróan bizonyítható módon - nem vett részt, ahhoz segítséget nem nyújtott.”

[245] A 12. oldal utolsó előtti bekezdéséből a „bűnszervezetben való” kifejezést mellőzi, és ehelyütt a tényállást azzal egészíti ki, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott esetében az anyagi ellenszolgáltatás mértéke megállapítható volt, ő felnőtt korú illegális határátlépőnként társával közösen 900 euroban részesült, melyet egymással elfeleztek. (Terhelt6 gyan. vall. nyom.ir. 3. kötet 270-271.o)

[246] A tényállás 3./ pontját akként pontosítja, hogy az illegális határátlépők tovább szállítására

[247] a délutáni órákban került sor. (lehallgatási anyag nyom.ir. 2. kötet 20-21.o)

[248] A tényállás 4./ pontjában megjelöli, hogy az illegális határátlépők 2017. november 8-án a reggeli órákban kerültek tovább szállításra. (lehallgatási anyag nyom.ir. 2. kötet 23.o)

[249] A [278]-[283] bekezdésében kifejtettekre figyelemmel tényállás 9./ pontjának utolsó mondatának utolsó mondatrészét helyesbíti és akként állapítja meg, hogy: „...azt azonban nem lehetett kétséget kizáróan bizonyítani, hogy az elhelyezésükben Terhelt4 IV.r. vádlott akár anyagi ellenszolgáltatás fejében részt vett.”

[250] A tényállás 15./ pontjában az elkövetési időt 2017. december 11-ére virradóra helyesbíti. (lehallgatási anyag nyom.ir. 2. kötet 45.o és 117.o)

[251] A tényállás 16./, 30./ és 31./ pontjaiban pontosítja, hogy Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlottak közösen, felnőtt korú illegális határátlépőnként 900 eurót kaptak tanú5től, melyet elfeleztek. (Terhelt6 gyan. vall. nyom.ir. 3. kötet 270-271.o, Terhelt5. gyan.vall. nyom.ir. 3. kötet 247-248.o)

[252] A tényállás 25. pontjának utolsó mondatát akként állapítja meg, hogy a 10 illegális határátlépő elszállásolására a cég10ben került sor, mely elszállásolást az akkor a város7i határátkelőhelyen tartózkodó Terhelt3 felkérésére a szálloda másik, időközben elhalálozott recepciós végezte.

[253] Ezt az eltérő tényállást a [279] bekezdésben írtak szerint a lehallgatási anyagok alapján lehetett megállapítani.

[254] A tényállás 26./ pontjában az elkövetés éve helyesen 2018.

[255] A tényállás 31./ pontjában a cég5 autóbuszának forgalmi rendszáma helyesen rendszám3.

[256] A tényállás 32./ pontjának utolsó mondatát akként állapítja meg, hogy az illegális határátlépőknek az cég10ben történt elszállásolása, így Terhelt3 III.r. vádlott e részcsелеkményben való közreműködése nem állapítható meg.

[257] Ezt a lehallgatási anyag alapján ugyanis ítéleti bizonyossággal nem lehetett megállapítani, mert a nyomozási iratok 2. kötet 164-165. oldalán rögzített beszélgetések alapján az illegális határátlépők a hotelbe történő megérkezése nem igazolható és a III.r. vádlottal történő egyeztetésre sincs adat.

[258] E pontosításokkal és kiegészítésekkel a tényállás már megalapozott, ekként a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[259] A törvényszék az indokolási kötelezettségének eleget tett, melyből megállapítható volt, hogy az egyes megállapításait mely bizonyítékokra alapította és mely tényből mely további tényre vont következtetést.

[260] A bizonyítás fő vonalát képezték a lehallgatási anyagok, melynek az eljárási cselekmény idején hatályos 1998. évi XIX. tv. 201.§ (1) bekezdés a), b) és d) pontjában írt

feltételei, a felhasználásának a feltételei pedig már a vádemeléskor hatályos Be. 252.§ (1), (2) és (3) bekezdése alapján valamennyi elkövetővel szemben fennálltak.

[261] Ugyancsak fontos bizonyítékot képeztek a megfigyelésről készült jelentések, valamint a cég6 és a cég5 által csatolt beosztások is, továbbá Terhelt5 és Terhelt6 VI.r. vádlott önmagát is terhelő, feltáró beismerő vallomása is.

[262] Ezek alapján a törvényszék alappal vetette el a további terheltek védekezését, melyek lényege az autóbuszvezetők esetében az volt, hogy fizikailag nem lehetséges a buszban személyek elbújtatása. Ezzel összefüggésben fényképeket csatoltak az általuk vezetett autóbuszokról, valamint tanú7 tanú által is alátámasztottan állították, hogy az általuk vezetett busz eltérő kialakítású volt, mint a beismerő vallomást tett, a cég5 alkalmazásában álló Terhelt6 és Terhelt5 által vezetett autóbusz.

[263] E körben az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy a határellenőrzés nem volt olyan szigorú, mint ahogy azt a vádlottak állították, hiszen Terhelt6 és Terhelt5 vádlottaknak is sikerült három alkalommal is átjuttatni az illegális határátlépőket, másfelől a megfigyelésről készült jelentések, valamint a lehallgatások azt is alátámasztották, hogy a további autóbuszvezető vádlottak által vezetett buszokban is sikeresen át tudták lépni a határt az erre jogosultsággal nem rendelkező személyek.

[264] Az azonban kétségtelenül megállapítható volt, hogy nem mindegyik vádbeli autóbust rendelkezett olyan kialakítású pihenőfülkével, mint amiről a beismerő vádlottak beszámoltak, ezért is mellőzte az elbújtatás pontos helyét az ítéltábla a tényállásból.

[265] A nyomozás során alapvetően nem volt vita tárgya az autóbustársaságok által becsatolt kimutatás hitelessége, azt kizárólag a tárgyalási szakban vitatta Terhelt13 XIII.r. vádlott arra hivatkozva, hogy volt olyan, hogy leszállt a buszról egy pihenőhelyen, és hazament. Erre vonatkozóan az ítéltábla már a bizonyítási indítvány elutasítása kapcsán kifejtette az álláspontját melyet itt megismételni szükségtelen.

[266] Azokban az esetekben, ahol a lehallgatási anyagokból tanú5 és a buszvezető vádlottak - Terhelt5, Terhelt9, Terhelt15 és Terhelt11 - beazonosítása sikeres volt, kitűnik, hogy ténylegesen az a személy vezette a buszt, aki a beosztásban is feltüntetésre került, mely körülmény a kimutatások hitelességét igazolja.

[267] Terhelt13 XIII.r. védekezésével összefüggésben tény, hogy maga tanú7 sem zárta ki, hogy egy utolsó pillanatban történt módosítás esetén nem került javításra a beosztás, azonban a XIII.r. vádlott védekezése nem a kimutatás valóságát kérdőjelezi meg, hanem ezzel összhangban állítja, hogy maga felszállást követően a buszról leszállt, azaz azt innentől egy sofőr vitte tovább úgy, hogy arról munkáltatója nem tudott. Amint azt a másodfokú bíróság korábban már kifejtette, e terhelti előadás nem elfogadható, mivel az eseményekhez jóval közelebbi kihallgatása során nem számolt be arról az esetről, amikor le kellett szállnia a buszról, hogy hazamenjen, noha – még ha a pontos dátumra való emlékezés valóban nem volt tőle elvárható – annak említése egyértelműen érdekében állt volna, csakúgy mint az azt alátámasztó és valós gyógykezelés esetén szükségképpen létező és rendelkezésére álló orvosi iratok, fizetési kimutatások bemutatása, erre azonban nem került sor.

[268] A virágnyelv körében az ítéltábla egyetértett a törvényszék által kifejtettekkel, Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott egymás között nem használt ilyet, azonban tanú5 és a buszvezető vádlottak már igen. Egyrészt a lehallgatások anyagából egyértelműen beazonosítható, hogy az I.r. és II.r. vádlottak által megjelölt illegális határátlépőkről beszél nem sokkal később tanú5, őket zsáknak, pityókának, krumplinak vagy doboznak nevezve.

[269] Még ennél is egyértelműbbek az alábbi beszélgetések: tanú5 azt mondja: „...három zsák van”, mire Terhelt2: „nincs három, ő mondta kettő. Kicsi gyerek, meg egy, kettő felnőtt.” (nyomozati iratok II. kötet 91. oldal), másik alkalommal Terhelt2 azt mondja

tanú5nak: „...ez a három doboz, nem fér be kisbaba? ... ez a három doboz utolsó.” tanú5: „és plusz még egy kicsi?” Terhelt2: „Igen, de pici, három éves.” (nyomozati iratok II. kötet 66. oldal).

[270] Ezekben a lehallgatott beszélgetésekben tehát maga a II.r. vádlott mondja el a virágnyelv „megoldókulcsát”.

[271] Megjegyzendő, hogy a buszvezető párosoknak mindig csak az egyik tagja egyeztetett tanú5nal a lehallgatások adatai alapján. Terhelt9 telefonszáma a nyomozati iratok II. kötet 143. oldalán lévő lehallgatásból egyértelmű beazonosítást nyert, hiszen ő maga mutatkozik be Terhelt9ként, míg Terhelt15 ugyancsak bemutatkozik a telefonszámán (nyomozati iratok II. kötet 117. oldal), de az ő beceneve tanú10 vagy becenev2.

[272] A telefonon kapcsolatot tartó buszvezetők – Terhelt9, Terhelt15 és Terhelt11 - így az ő felelősségükhöz kétség sem fért visszautalva arra is, amit a virágnyelvvel kapcsolatban az ítéltábla már korábban kifejtett, hogy miért nem volt elfogadható, hogy ténylegesen terményeket szállítottak, és a távolabbi megállást a terményeknek a személygépkocsiba átrakódása indokolta. Itt még hozzá kell azt is tenni, hogy a megfigyelések bizonyítékot szolgáltatnak arra is, hogy a távolabbi leszállóhelyen megjelent tanú5, esetenként Terhelt1 vagy Terhelt2 is, akik figyelő állást vettek fel, és a lehallgatások anyagát is ehelyütt is értékelve egyértelmű, hogy ezek a vádlottak nem krumpliért érkeztek a buszhoz. Ellenben ezen személyeken kívül mások – a terményt váró rokonok, ismerősök – a jelentésből kitűnően viszont nem voltak ott. Az is kitűnik a jelentésből (nyomozati iratok II. kötet 12-13. oldal), hogy a lerakódóhelyről távozó – másik eljárásban felelősségre vont – személy2ot végig követték, és igazoltatásakor illegális határátlépők – és nem termények – kerültek elő a gépkocsijából, mint ahogy Terhelt14 XIV. r. vádlott 2018. március 9-i mozgását is végig nyomon követték, és ebben az esetben is illegális határátlépők igazoltatása történt meg a gépkocsijában. Terhelt14 egyéként soha nem is hivatkozott termények átpakolására az autóbuszról.

[273] A buszvezető párosoknak a tanú5nal kapcsolatot nem tartó tagja esetében – értékelve Terhelt6 vallomását is – azt kell kiemelni, hogy lehetetlen úgy több, átlagosan 3-4 illegális határátlépőnek az autóbuszban szállítása, de különösen ott történő elbújtatása, hogy arról a másik buszvezető ne bírjon tudomással, hiszen nyilvánvalóan mindkét vezető részt vesz a csomagok pakolásban, a busz átnézésben, az utasok felszállításában, és ennek során fel kell neki tűnnie, hogy nem rendeltetésszerű személyszállításra hivatott helyen is utas van, aki az utaslistán sem szerepel. A határátlépés is egy olyan pont, ahol mindkét buszvezetőnek tudnia kell, hogy hol bújnak meg a határon illegálisan átjuttatandó személyek, hiszen ha erről a váltótársa valami folytán mégsem tudna, akkor az csak növelné egy esetleges ellenőrzés során a lebukás veszélyét.

[274] A védői hivatkozásnak megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletnek 27. oldal 4. bekezdésében írt indokolást (a tényállás 5.) pontja vonatkozásában) annyiban helyesbíti az ítéltábla, hogy a rendszám5 rendszámú autóbust Terhelt8 és Terhelt12 vezette, de Terhelt8sal az ügyészség e tényállás tekintetében nem emelt vádat, míg a rendszám1 rendszámú autóbust Terhelt13 és Terhelt15 vezette.

[275] Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott szervező, irányító szerepe ugyancsak a lehallgatások anyagából tűnik ki, szervezik egyrészt tanú5nal kapcsolatot tartva, rajta keresztül a buszvezetők tevékenységét, másrészt pedig Terhelt3fel kapcsolatot tartva a városli elszállásolásukat. Látható, hogy mielőtt tanú5 a buszvezetőkkel felveszi a kapcsolatot az illegális határátlépők autóbuszos utazásának megszervezése érdekében, előtte vagy I.r. vagy II.r. vádlott közli vele az elszállítandó személyek számát, életkorát néha a nemét is. Mikor már az autóbuszos szállítást leszervezték, akkor felveszik a kapcsolatot Terhelt3fel annak érdekében, hogy az elszállásolásuk biztosított legyen, több alkalommal az étkezésüket is

megszervezi Terhelt1 I.r. vádlott Terhelt3-en keresztül, illetve a továbbszállítást is többnyire I.r. vádlott szervezi meg Terhelt3-nek utasításokat adva, hogy mikor vigye le az illegális határátlépőket a szobából.

[276] Terhelt1 szervező szerepe Terhelt14 XIV.r. vádlott felkérésében is tetten érhető, hiszen két alkalommal szervezte meg I.r. vádlott a migránsok városlen belüli továbbszállítását Terhelt14 felkérésével.

[277] Helytállóan vetette el a törvényszék Terhelt3 III.r. vádlottnak azt az egyébként felelősségét valójában csak megerősítő védekezését, hogy azért nem volt tisztában a személyek illegális határátlépésével, mert okmánnyal rendelkeztek, de kicsit gyanús volt, hogy mindannyian január 1-jén születtek. Nyilvánvalóan különösebb fejtegetést nem is igényel, hogy egy szállodai recepciós feladata az elszállásolt személyek adatainak rögzítése és a személyazonosságuk ellenőrzése. Nem szükséges okmányszakértői szakértelem ahhoz, hogy kétséget ébresszen az olyan okirat hitelessége, mely minden személy esetében ugyanazt a születési dátumot rögzíti, ami ráadásul egy különleges nap, újév napja. Ugyanakkor nem erre alapozva volt kétséget kizáróan megállapítható Terhelt3 bűnössége, hanem a lehallgatások alapján is, melyekből egyértelmű, hogy az illegális határátlépők elszállásolását majd tovább utaztatásának elősegítését végzi, és tudomással bír arról, hogy ezen személyek nem jogszerűen léptek be ország3ra, mert igyekszik a szobájukban tartani őket, és az elszállításkor is kíséri őket nem engedi, hogy kíséret nélkül hagyják el a szállodát, e tevékenységre jogszerűen az országba belépő személyek érdekében értelemszerűen nem lett volna szükség.

[278] Terhelt4 IV.r. vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozó tények megállapítására ugyanakkor részben iratellenesen, részben ennek folytán is helytelen ténybeli következtetéssel került sor. Maga a IV.r. vádlott is elmondta, hogy ő nem vett részt a „migránsok” elszállásolásában, sőt, eseteként elzavarta őket, vagy rendőrt hívott rájuk. Az elzavarás ténye a lehallgatás anyagából is megállapítható, mint ahogy az is, hogy Terhelt3 kérésére nem volt hajlandó eleget tenni illegális határátlépők befogadásának. A nyomozati iratok II. kötet 137/2. oldalán található Terhelt3-fel folytatott beszélgetésben Terhelt4 kifejezetten tiltakozik az ellen, hogy illegális határátlépőket vigyenek a szállodába, és mondja, hogy most küldte el őket.

[279] A 2017. november 23-i cselekménnyel (9.tényállási pont) összefüggésben Terhelt3 úgy nyilatkozott Terhelt1 I.r. vádlott felé, hogy a pénzből a „becenév3nak és a tanú8nak” is kell adni. Ez valóban önmagában, kiragadva a többi beszélgetés közül gyanút keltő körülmény lenne Terhelt4, alias tanú8 cselekményére, de a további beszélgetésekkel összhangban értékelve annak kétséget kizáró igazolására nem alkalmas, abból csak annyi állapítható meg, hogy Terhelt3 több pénzt akart kérni I.r. vádlottól, az előadott indokának tényyszerűsége ugyanakkor megkérdőjelezhető, az szolgálhatta azt a célt is, hogy III.r. vádlott I.r. megtevesztése révén további haszonra tegyen szert.

[280] A 25. tényállás esetében volt tettenérhető az iratellenesség, de Terhelt4 szavai összhangban vannak a korábban kifejtettekkel, miszerint ő nem hajlandó részt venni a bűncselekményben. A nyomozati iratok II. kötet 140. oldalán Terhelt3 – és nem Terhelt4 – részéről hangzik el, az a kijelentés miszerint: „hát direkt mondtam nekik, hogy meg se mozduljanak”, illetve „öregem, hiába mondtam nekik, ne mászkáljanak..., direkt szoltunk nekik, hogy ne mászkáljanak...”. Viszont az is kiderül a lehallgatott beszélgetésekből, hogy Terhelt3 a becenév3 becenévű szállodai alkalmazottal egyeztet, így ő az, aki az illegális határátlépők elszállásolásában valójában közreműködött (nyomozati iratok II. kötet 139/2. oldal becenév3 nevű mondja Terhelt3-nek: „terhelt1 meghozta minden migránst, de pénzt nem hozott”, előtte az egyeztetés erről a 138/2. oldalon: Terhelt3 mondja becenév3-nak: „reggel lesznek migránsok a 325-be”, mire becenév3: „mondja neki, hogy hozza, hozza, hozza, majd én rakom elfele”, ...”jőjjenek, én adok nekik szobát..., én nem zavarom el őket”, 139. oldal:

Terhelt3: „Na, becenév3, mindjárt itt lesznek, két csapatban jönnek.... 80 eurot fog hozni a Terhelt2” becenév3: „jó”.

[281] Ezt beleillesztve Terhelt4 további, telefonon tett kijelentései közé, megkérdőjelezhetővé válik Terhelt4 szerepe, és nem zárható ki, hogy Terhelt3 azért állíthatta, hogy tanú8nak is fizetni kell, hogy a neki jutó pénzösszeget növelje.

[282] A tényállás 25.) pontja tekintetében tehát a lehallgatott beszélgetések kifejezetten cáfolják Terhelt4 bűnösségét, míg a 9.) pont tekintetében – ennek fényében – nem elegendő Terhelt3nek az a kijelentése a bűnösség bizonyításához, hogy tanú8nak is kell adni a pénzből, ezen túlmenően ugyanis semmi nem támasztja alá Terhelt4 közreműködését.

[283] Így tehát nem volt bizonyítható, hogy Terhelt4 – bár a hotelben dolgozott – segítséget nyújtott volna az illegális határátlépők elszállásolásában.

[284] A fennmaradó vádlottak tekintetében a haszonszerzési célzatot helyes érvek mentén állapította meg a törvényszék. Ennek kapcsán legelőször azt kell megjegyezni, hogy a kihallgatott illegális határátlépők mind elmondták, hogy jelentős összeget fizettek a segítőknek, melyből I.r. és II.r. vádlottnak valamely csatornán keresztül szükségszerűen részesülnie kellett, hiszen alkalmanként ők fizettek még ebből Terhelt3 III.r. vádlottnak is az elszállásolásért, de az ellátásért is, ahogyan finanszírozniuk kellett a buszvezetők közreműködésének költségeit is. E költségek pedig jelentősek voltak.

[285] Ezen túlmenően az embercsempészség jelentős tárgyi súlyú, magas büntetési tétellel fenyegetett, ekként kiemelkedő kockázattal járó tevékenység, így az abban való részvétel, különösen, ha azt nem alkalom szülte, hanem előzetes megállapodáson alapul és ismeretlen személyekkel való együttműködést igényel, önmagában is haszonszerzési célzatot valószínűsít. A jelen esetben pedig az, hogy a közreműködőknek ezért fizettek – e körülmények mellett – Terhelt5 és Terhelt6 vallomása is figyelemmel kétséget kizáróan megállapítható, és ebből levezethető, hogy a további buszvezetők is a cselekményben a maguk, illetve tettestársaik vagyoni haszonszerzése érdekében működtek közre.

[286] A fenti indokok mentén az ítéltábla Terhelt4 IV.r. vádlott esetében elértő tényállást állapított meg, és őt az ellene embercsempészség büntette (Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont) miatt emelt vád alól a Be. 566.§ (1) bekezdésének c) pontjában írt okból – mivel nem volt bizonyítható, hogy a bűncselekményt a vádlott elkövette – felmentette.

[287] A fennmaradó vádlottak tekintetében okszerű a bűnösségre vont következtetés, cselekményeik jogi minősítése azonban pontosításra szorul.

[288] Elöljáróban, a Btk. 2.§-ában írtak alkalmazásával összefüggésben rögzítendő, hogy a Btk. 353.§-ában írt embercsempészség büntette különös részi törvényi tényállásának elkövetéskori és elbíráláskori szabályozása azonos.

[289] E szabályozást figyelembe véve az elsőfokon eljáró bíróság helyesen vont következtetést arra, hogy az államhatárnak más által a jogszabályi rendelkezések megszegésével történő átlépéséhez való segítségnyújtás nem szűkíthető le a határ pusztán átlépésében való közreműködésre. Az itt szabályozott elkövetési magatartás – a passzív alany illegális határátlépéséhez történő segítségnyújtás – egyfajta sui generis bűnsejtel, mely nem kizárólag az államhatár effektív átlépésével, hanem az ahhoz vezető cselekménysorozat más fázisaiba történő aktív bekapcsolódás minden formájával megvalósítható (BH2007. 328.). Ekként az embercsempészség tényállásszerű elkövetési magatartásnak tekintendő az illegális határátlépés érdekében történő – akár országon belüli – szállítás, elrejtés, szállásolás, útbaigazítás, ellátás biztosítása, vagy a határátlépések bármilyen formában – akár szervezéssel, tanácsadással történő elősegítése. BH2000. 333.). Erre figyelemmel a IV. r. vádlott kivételével valamennyi vádlott cselekménye tényállásszerű tettesi magatartás.

[290] Miután a vádlottak – IV.r. vádlott kivételével – minden esetben egymás tevékenységéről tudva, azaz további az adott tényállási pontban érintett társaik hasonló magatartását felismerve, velük szándékegységben cselekedve tanúsítottak tettesi elkövetési magatartást a bűncselekményt kivétel nélkül a Btk. 13.§ (3) bekezdése szerint társtettesként követték el, amint azt a törvényszék ítélete indokolásának 42-43. oldalán helyesen rögzítette is. Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy az ítélet rendelkező részében Terhelt3 III.r. és Terhelt14 XIV.r. vádlottak esetében a társtettesi minőség feltüntetése elmaradt, ezért e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a III.r. és XIV.r. vádlottak cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette.

[291] A törvényszék törvényesen és megalapozottan vont következtetést az üzletszerűsége Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., valamint Terhelt3 III. r. vádlott esetében. Ezen túlmenően indokolásában tényszerűen hívta fel a figyelmet arra is, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott három alkalommal, Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r. vádlott és Terhelt11 XI.r. vádlott 4 alkalommal, Terhelt12 XII.r. és Terhelt15 XV.r. vádlott pedig három különböző alkalommal is részt vett a tanú5nal történő együttműködése keretében – „fejpénz” ellenében – illegális határátlépők ország3ra történő szállításában. Ennek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint utóbbi vádlottak esetében a vagyoni haszonszerzési célzaton felül az embercsempészés rendszeres haszonszerzési célzattól történő elkövetése ugyancsak megállapítható, cselekményük így a Btk. 459.§ (1) bekezdés 28. pontjában írtakra is figyelemmel szintén üzletszerűen elkövetettként minősítendő.

[292] Ezen túlmenően a másodfokú bíróság azon vádlottak cselekményeit, akik több különböző alkalommal nyújtottak segítséget illegális határátlépéshez a Btk. 6.§ (2) bekezdése alapján, figyelemmel a 4/2004. Büntető Jogegységi határozatban kifejtettekre figyelemmel folytatólagosan elkövetettnek minősítette.

[293] A 4/2004. Büntető jogegységi határozatban kifejtettek alapján ugyanis minden olyan bűncselekmény esetében, melynek nincs sértettje, a folytatólagosság fogalmának törvényi elemei között szereplő „azonos sértett sérelmére” történő elkövetés figyelmen kívül marad, s annak eldöntésénél, hogy a bűncselekmény folytatólagosan megvalósítottnak minősül-e vagy anyagi bűnhalmazatot alkot, csak a Btk. -ban felsorolt további feltételeknek: az ugyanolyan (ekként szükségszerűen azonos jogi tárgyat sértő) bűncselekménynek és a többszöri, egységes elhatározásból való véghezvitelnek van jelentősége.

[294] Jelen esetben a Btk. 6.§ (2) bekezdésében írt egységes akaratelhatározás az elkövetés azonos körülményeire figyelemmel, valamint a rövid időközben többszöri elkövetés I., II., III., VI., IX.r., X.r., XI.r., XII.r., XIV.r. és XV.r. vádlottak esetében egyaránt aggálytalanul megállapítható, miközben természetes egység vagy törvényi egység egyéb esete megállapításának feltételei hiányoznak, e vádlottak bűncselekményei tehát folytatólagosan elkövetettként minősítendők.

[295] Itt szükséges kitérni a bűnszervezetben elkövetés megállapíthatóságának vizsgálatára is. Kétségtelen, hogy a bűnszervezetben elkövetés nem a cselekmény jogi minősítését, hanem a büntetés kiszabását érintő kérdés (BH2009. 96., BH2019. 261., EBH2013.B.10.), azonban az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos fogalom összevetéséből egyértelmű, hogy az elbíráláskori Btk. 459.§ (1) bekezdés 1. pontjában rögzített bűnszervezet fogalom eltér az elkövetéskori büntető törvény bűnszervezet fogalmától, mivel a bűnszervezet korábbi ismérvei közé tartozó összehangolt működést a jogalkotó 2019. július 10. napjától kezdődő hatállyal a csoport hierarchikus szervezettsége és a konspiratív működése fogalmi elemekkel váltotta fel. E törvényi változás – amennyiben ezen új fogalmi elemek, illetve azok felismerése nem igazolható – pedig felvetheti a Btk. 2. § (2) bekezdése szerinti elbíráláskori enyhébb büntető törvény visszaható hatályú alkalmazásának a lehetőségét, mellyel

összefüggésben a cselekmény jogi minősítését közvetlenül befolyásoló bűnszövetség megállapíthatóságának vizsgálata sem mellőzhető.

[296] Ezen túlmenően a 4/2005. Büntető Jogegységi Határozatban rögzítettek szerint a bűnszervezet jogkövetkezményei csak akkor alkalmazhatók, ha az elkövető tudata a bűnszervezet törvényben meghatározott tárgyi ismérveit – ideértve az elbíráláskori ismérveket is – átfogta, ezért az ítéltábla az egyes feltételek vizsgálata során e szempontra is kitér.

[297] A Kúria a Bhar.571/2019/41. számú határozatában vizsgálta a bűnszervezet fogalmának új elemeit. Ennek során rögzítette, hogy a Btk. nem tartalmaz törvényi értelmezést a „hierarchikusan szervezett” és „konspiratíván működő” fogalmi elemekhez, ezért annak értelmezése a jogalkalmazó feladata. A jogalkalmazó alkotmányos kötelezettségének eleget téve az értelmezéskor figyelembe veszi a jogszabályhoz fűzött indokolást, azonban annak kötőereje nincs, az nem anyagi jogszabály, így az csak az egyes fogalmi elemek tartalmának megállapításához adhat értelmezési segítséget. A bíróság feladata minden ügyben annak eldöntése, hogy megállapítható-e adott tényállás alapján a bűnszervezetben elkövetés, e tekintetben pedig mindig az alanyi oldal vizsgálata a lényeges, amely szerint a terheltnek tudnia kell, hogy azt a bűncselekményt, aminek az elkövetője, bűnszervezetben valósítják meg. A jogszabályi változás nem jelenti feltétlen a bűnszervezet fogalmának jogalkalmazói újra gondolását, mivel a hierarchikus szervezettség nem feltételezi valamennyi bűnszervezetben résztvevő személy hierarchiában való elhelyezkedését. Ha olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölérendeltséget jelentő személyi kapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bűnszervezet megállapítását az új fogalom szerint is. A csoport konspiratív működése lényegében a korábbi fogalom összehangolt működésének feleltethető meg, amennyiben az a külvilág előtt rejtve valósul meg, de nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi.

[298] A hierarchikus szervezettség esetében a Kúria által hivatkozottak alapján tehát nem követelhető meg szigorú alá-fölé rendeltségen alapuló struktúra, továbbá az sem, hogy a szervezeten belül a résztvevők formálisan meghatározott –állandó- szereppel rendelkezzenek, az azonban igen, hogy a bűncselekmények elkövetéséhez kapcsolódóan a feladatok kiosztására és végrehajtásuk rendje meghatározására a struktúrán belül szervezeten és ne ad hoc módon kerüljön sor. Ehhez nyilvánvalóan az szükséges, hogy a szervezeten belül legalább egy kiemelt szerepet betöltő személy legyen, de az nem feltétel, hogy valamennyi elkövető egymással hierarchiában álljon.

[299] A „konspiratíván működő” fogalmi elem valójában az összehangoltság magasabb foka, a hatékony elkövetés feltételeinek a háttérben, akár a végrehajtók tevékenységétől függetlenül történő megteremtése. Megállapításához kétségtelenül szükséges a szervezeten belüli összehangoltság, amely jelenti egyrészt azt, hogy az elkövetők erősítik egymás szándékát a bűncselekmény bűnszervezetben, közösen történő megvalósítására, de azt is, hogy csak olyan szervezeti működés minősíthető bűnszervezetnek, amely tevékenységének leplezésére, illetve titkolására is törekszik, azzal a megkötéssel, hogy ez nem jelent a szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem, ahogy arra korábban már utalás történt, az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi.

[300] Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és az időközben elhalálozott tanú5 esetében a fent hivatkozott feltételek és ebből következően mind az elbíráláskori mind az elkövetésori Btk. 459.§ (1) bekezdés 1 pontjában rögzített ismérvek, csakúgy mint azok tudata maradéktalanul megállapítható. A hierarchikusan szervezett csoport csúcsán Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott álltak, akik tanú5 és Terhelt3 III.r. vádlott által is felismerhetően a határon átnyúló tevékenységben szervező, irányító szerepet töltöttek be, és alattuk

helyezkedett el – meghatározott feladatkiosztással – tanú5 és Terhelt3 III.r. vádlott. tanú5 feladata az I-II.r. vádlottak igényeinek megfelelően az illegális határátlépők városi re szállításának koordinálása volt, míg Terhelt3 III.r. vádlott az I. és II.r. instrukció alapján, felülről történő finanszírozás mellett az illegális határátlépők elszállásolást végezte, illetve szervezte, tudomással bírva arról is, hogy I-II.r. vádlottak gondoskodnak az illegális határátlépők tovább utaztatásának megszervezéséről is.

[301] Ebből látszik, hogy az egyes vádlotti cselekvések, a nekik adott részfeladatok egymást kiegészítő jellegűek voltak, egymásra épültek és a célzott bűncselekmények megvalósulása több lépcsőből álló láncolatosságot feltételezett.

[302] A konspiratív működés pedig a virágnyelv használatából, és abból is megállapítható, hogy az illegális határátlépők városi leszállítását is rejtve végezték, míg az elszállásolás során is igyekeztek őket a szállodában elrejtetni.

[303] A három vagy több személyből álló csoport, mint objektív fogalmi elem léte tekintetében nem annak van jelentősége, hogy ki hány embert ismert, hanem annak, hogy a bűnszervezetben történő megvalósítás felismeréséhez azzal kell tisztában lenniük a vádlottaknak, hogy a korábbiakban jellemzett szervezetben rajtuk kívül még legalább két ember működik együtt azért, hogy a célzott bűncselekmények megvalósuljanak.

[304] Arra nincs adat, hogy tanú5 és Terhelt3 ismerte-e egymást, a másik feladatait, de mindketten külön-külön tudták, hogy rajtuk kívül még legalább két ember – I.r. és II.r. vádlott – együttműködik.

[305] A hosszabb időre szervezettség sem lehet vitatott, hiszen 2017. október végétől 2018. március 9-ig biztosan tartott, és nem volt időben korlátozott, azt a vádlottak jövedelmező üzleti tevékenységként folyamatosan végezték.

[306] Az együttműködés célja valamennyiük által felismerten kifejezetten bevándorlók illegális határátlépéseinek vagyoni előnszerzés fejében történő segítése, annak megszervezése és bonyolítása volt, mely körülmény – figyelemmel arra, hogy a Btk. 353.§-ában szabályozott embercsempészés büntetési tétele alapesetben is az öt évet eléri, annak üzletszerű elkövetése pedig 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő – teljesíti azon törvényi követeleményt, miszerint a bűnszervezet célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[307] A bűnszervezet a többes bűnelkövetési formák (csoportos elkövetés, bűnszövetség, bűnszervezet) közül a legsúlyosabb alakzat, melynek kiemelt, a többi társas bűnelkövetési formától minőségileg is jelentősen eltérő veszélyességét a jogalkotó külön is értékeli, amikor a Btk. Általános Részében ahhoz lényegesen szigorúbb jogkövetkezmények alkalmazását rendeli.

[308] A bűnszervezetben történt elkövetés megállapítása miatt szükséges még arra is utalni, hogy a bűnszervezet nem felelősséget alapító, hanem azt fokozó dogmatikai kategória, ezért az elkövető tettesi vagy részesi minőségét bűnszervezetben elkövetés esetén is minden esetben meg kell állapítani. Ezen túlmenően fontos kiemelni, hogy a bűnszervezet nem hoz létre törvényi egységet a szervezet keretében elkövetett ugyanolyan bűncselekmények között, ellenben, ha a folytatólágosság feltételei fennállnak, a folytatólágos és a bűnszervezeti elkövetés egymás mellett megállapíthatók (4/2007. BK vélemény). Mindezekre tekintettel helyesen járt el a törvényszék, amikor I.r. és II.r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette, de ugyancsak társtettesként elkövetettnek minősül Terhelt3 III.r. vádlott cselekménye is, ahogy a bűnszervezetben részt nem vevő Terhelt14 XIV.r. vádlotté is.

[309] A fennmaradó, folytatólágos bűncselekményt elkövető vádlottak – Terhelt6, Terhelt9, Terhelt10, Terhelt11, Terhelt12, Terhelt14 és Terhelt15 – esetében ugyanakkor nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy maradéktalanul felismerték a bűnszervezet tárgyi

ismérveit, illetve azt, hogy tanú5 ajánlatának elfogadásával egy bűnszervezethez csatlakoznak. A 2019-es módosítás a fent kifejtettek szerint szigorúbb feltételeket határoz meg, mert a hierarchikus szervezetséget is megköveteli. A hierarchikus szervezetség – immár normatív szinten – nem a cselekmény, hanem a szervezet ismérve. A törvénymódosítás egyértelművé tette, hogy a bűnszervezet megállapításához z összehangoltságon túl a hierarchikus szervezetség és a konspiratív működés is szükséges. Jelen esteben a három vagy több személyből álló hierarchikus szervezett csoport létének a felismerése a kétséges a felsorolt vádlottak esetében. A hosszabb időre szervezetség, a határozatlan tartamból, az elkövetés ismétlődő jellegéből következik, de a VI.r. vádlott vallomásában említett megbízás tartalmából is kitűnik, ezt valamennyiüknek fel kellett ismerni. A cselekmény súlya is egyértelmű, és a konspiráció elmei is tetten érhetőek, különösen a rögzített beszélgetésekben használt virágnyelvből.

[310] Ugyanakkor az autóbuszvezetők kizárólag tanú5nal voltak igazolható módon kapcsolatban, e kapcsolatuk azonban nem alá-fölérendeltségen alapuló volt. Leegyszerűsítve: nem azért vezettek buszt a vádlottak, hogy illegális határátlépőket szállítsanak benne, hanem azért szállítottak esetenként tanú5 megbízása alapján, mert éppen ország3ra induló járatra voltak beosztva buszvezetőként és tanú5 ajánlatát elfogadhatónak tartották, de akkor mentek, amikor a beosztásuk szerint menniük kellett, ők határozták meg, hogy vállalnak-e megbízást, el tudnak-e szállítani személyeket, mennyit tudnak elszállítani, gyereket szállítanak-e, így mellérendelt kapcsolatban voltak csak tanú5nal, akinek nem volt irányítási, utasítás adási joga felettük. Így önmagában abból a tényből, hogy a két buszvezető és tanú5 három személyből álló csoportot alkot a bűnszervezetben elkövetés feltételei hierarchikus szervezetség hiányában nem igazolhatók.

[311] Vizsgálni kellett azonban az ő, de az egy alkalmas elkövetők esetében is, hogy fel kellett-e ismerniük, hogy tanú5 tőlük függetlenül egy három vagy több személyből álló hierarchikusan szervezett csoport, azaz egy bűnszervezet tagja, és maguk a megbízás elfogadásával egy bűnszervezethez csatlakoznak, ugyanis a bűnszervezeten való részvétel már egyetlen alkalom esetén is megállapítható abban az esetben, ha a vádlottak a bűnszervezet tárgyi ismérveit felismerik, azaz tisztában vannak azzal, hogy tevékenységükkel bűnszervezethez csatlakoznak, a bűncselekményt így bűnszervezetben követik el.

[312] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a buszvezetők vonatkozásában ez nem volt ítéleti bizonyossággal megállapítható. Nincs adat ugyanis arra, hogy tudomásuk lett volna arról, hogy tanú5 a tevékenységét szervezet keretében végzi, kivel vagy kikkel áll kapcsolatban. Nincs adat arra, hogy ismeretekkel rendelkeztek volna arról, hogy az illegális határátlépők hogyan kerültek ország5ba, velük tanú5 hogyan kerül kapcsolatba, ahogyan arról sem bírtak kétséget kizáróan tudomással, hogy város1re szállításukat követően mi lesz a sorsuk. tanú5on kívül legfeljebb arról bírtak ítéleti bizonyossággal tudomással, hogy van további személy, aki a cím47 melletti felszállóhelyre elviszi az illegális határátlépőket, azt azonban már nem lehetett megállapítani, hogy ez a személy mindig ugyanaz, vagy esetenként más és más személy volt-e, e személy vagy személyek milyen kapcsolatban állnak tanú5nal, eseti segítői vagy vele tartósan együttműködő, az irányítása alatt álló személyről vagy személyekről van-e szó. Ehhez hasonlóan nincs adat arra sem, hogy tanú5on kívül kik voltak a leszállóhelyen, az ott lévő személyek és tanú5 közti kapcsolat a buszvezetők számára felismerhető volt-e, észlelniük kellett-e, hogy az illegális határátlépőket tanú5 által irányított személyek várják. Mindezek hiányában pedig nincs olyan tény, melyből a buszvezetők akár egy tanú5 által szervezet irányított vagy közreműködésével működő bűnszervezet létrehozhatók voltak volna.

[313] Ebből fakadóan nem kellett tehát szükségszerűen felismerniük azt, hogy egy hierarchikus szervezett csoporthoz csatlakoznak, így a cselekményt ezzel maguk is bünszervezetben követik el.

[314] A hierarchikus szervezettséget, mint szervezeti ismérvet rögzítő elbíráláskori normatív szabályozás mellett az ítéltábla álláspontja szerint már nem csupán a személyek száma és ezek összehangolt tevékenysége a meghatározó, hanem szükséges csoport hierarchikus szervezettségének felismerése is, melyre a kívülállók egyéb adatok hiányában éppen egyes személyek folyamatos koordinált részvételéből tudnának következtetést vonni. Ez utalna ugyanis magának a szervezetnek a létre és nem csupán a bűncselekmény összehangolt elkövetésére.

[315] Terhelt14 XIV.r. vádlott pedig csak Terhelt1kel állt kapcsolatban, arról nem merült fel adat, hogy akár Terhelt2 akár tanú5 cselekvőségével a legcsekélyebb mértékben is tisztában lett volna.

[316] Így az elbíráláskori Btk. 459.§ (1) bekezdés 1. pontjában rögzített bünszervezetben elkövetés Terhelt6 VI.r., Terhelt7 VII.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt13 XIII.r., Terhelt14 XIV.r. és Terhelt15 XV.r. vádlottak esetében nem állapítható meg, így a bünszervezetben elkövetésre utalást esetükben az ítéltábla a Btk. 2.§ (2) bekezdése alapján az esetükben ekként enyhébb elbírálást eredményező elbíráláskori büntető törvény alkalmazásával – az elsőfokú ítélet fentiekkel ellentétes indokolásban elhelyezett megállapításaival egyetemben – mellőzte.

[317] Az viszont kétségtelen, hogy a folytatólagos elkövetésben részt vevő buszvezetők – Terhelt6 VI.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r. és Terhelt15 XV.r. vádlottak – miután rövid időközönként legalább három alkalommal részt vettek illegális határátlépők szállításában, a bűncselekmény elkövetésében előzetesen megállapodtak tanú5nal, és a cselekményt szervezeten is követték el, esetükben a bűnszövetség igazolható ítéleti bizonyossággal.

[318] Terhelt6 és Terhelt5 vallomásukban elmondták a megállapodás tényét, a fennmaradó vádlottak esetében az ismétlődő, azonos jellegből lehet következtetést vonni, hogy ez nem alkalmi jellegű elkövetés volt.

[319] A megállapodásnak egyébként nem kell kifejezettnek lennie.

[320] A IV. BED kifejti, hogy a Btk. a bűnszövetség fogalommeghatározásánál a bűncselekmények szervezett elkövetését értékeli, vagyis azt az esetet, amikor a közreműködőknek, tehát a bűnszövetség tagjainak a megállapodása több bűncselekmény megvalósítását célozza anélkül, hogy minden egyes bűncselekmény végrehajtásának a részleteit is megszerveznék. A törvény ugyanis azt a súlyosabb minősítést megalapozó magasabb fokú társadalomra veszélyességet értékeli, hogy az elkövetők nem csupán egy meghatározott bűncselekmény elkövetését valósították vagy kísérelték meg, hanem magát a bűnözést szervezik meg.

[321] A bűnszövetség létrejöttének nemcsak az a feltétele, hogy a bűncselekmény alanya akár tettesként, akár részesként két vagy több személy legyen, hanem az is, hogy az elkövetők megállapodása szervezett bűnelkövetésre, vagyis magára a bűnözésre, illetve több bűncselekmény elkövetésére irányuljon, továbbá, hogy a megállapodás a cselekmények elkövetését időben megelőzze.

[322] A bűncselekmények szervezett elkövetése magában foglalja az azok megvalósítására irányuló előzetes megállapodást.

[323] A bűnszövetségnek az a törvényi meghatározása, hogy külön fordulatként tartalmazza a szervezett elkövetést és külön az arra irányuló megállapodást, nem jelenti azt,

hogy a szervezett elkövetés tartalmilag ne foglalná magában az előzetes megállapodást is. Az előzetes megállapodás - mint a szervezett elkövetés egyik eleme - olyan, a jövőben megvalósítandó bűncselekmények elkövetésére irányuló elhatározást jelent, amely a jogvéde érdekei ellen támadó erők viszonylag magasabb fokú szervezettségét, pl. az elkövetők következetességét, a végrehajtás egyes jelentősebb körülményeiben, módozataiban megnyilvánuló tervszerűséget is felöllelheti.

[324] Annak megállapítását, hogy a megállapodás előzetes volt, nem befolyásolja, hogy az a cselekmény elkövetését megelőzően sokkal korábban vagy a véghezvitel megkezdése előtt viszonylag rövidebb idővel történt. Lényeges azonban, hogy ez a megállapodás már eleve a bűnözésre, vagyis több bűncselekmény elkövetésére irányuljon.

[325] A megállapodás formáját illetően a törvény nem tartalmaz, de nem is tartalmazhat taxatív felsorolást, a leggyakoribb a szóbeli (vagyis a kifejezett) megállapodás. De megállapodás a hallgatólágos, a félreérthetetlenül a bűnözésre irányuló akaratgyiség is.

[326] A bünszövetségben elkövetett bűncselekmény tettese csak az lehet, aki a bünszövetség létezését is ismerve, egészben vagy részben megvalósítja a konkrét bűncselekménynek a törvényben meghatározott tényállását.

[327] Az a körülmény, hogy a tettesek egymás tevékenységéről tudva, közösen követnek el bűncselekményeket - vagyis a Btk. 20. §-ának (2) bekezdése szerint megvalósított társtetteség - nem azonos a bűncselekmények szervezett elkövetésével. A bünszövetség nagyobb fokú társadalomra veszélyességét kifejező törvényi értékelés magában foglalja a bünszövetség tagjainak magasabb fokú személyi veszélyességét is. Mindebből következik, hogy a bünszövetség szerinti minősítés keretében az elkövetők társtettesi kapcsolata is megállapítható.

[328] A fentiek alapján a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak cselekményét folytatólágosan elkövetettnek, Terhelt3 III. r. vádlott cselekményét társtettesként, folytatólágosan elkövetettnek, Terhelt6 VI. r. vádlott cselekményét folytatólágosan elkövetettként, a Btk. 353. § (1) bekezdés és (3) bekezdés d) és e) pontja szerint, Terhelt14 XIV. r. vádlott cselekményét társtettesként és folytatólágosan elkövetettnek, Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r. és Terhelt15 XV. r. vádlott cselekményét folytatólágosan elkövetettként, a Btk. 353. § (1) bekezdés és (3) bekezdés d) és e) pontja szerint minősítette.

[329] Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., és Terhelt3 III.r. vádlottak kivételével a bünszervezetben elkövetésre utalást valamennyi vádlott esetében mellőzte, azzal, hogy a VI-XV.r. vádlottak esetében a már kifejtettek szerint a Btk. 2.§ (2) bekezdés alapján az enyhébb elbírálást eredményező elbíráláskori Btk-t, alkalmazta. Az I-II-III.r. vádlottak esetében figyelemmel arra, hogy esetükben a bünszervezet ismerveinek tudata az elbíráláskori Btk. szerint is aggálytalanul megállapítható, a Btk. 2.§ (1) bekezdése alapján főszabály szerinti elkövetéskori Btk. alkalmazására helytállólán került sor.

[330] Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen tárta fel a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, ezek azonban az eltérő minősítésre és elkövetői minőségre is figyelemmel helyesbítésre szorulnak a másodfokú eljárásban.

[331] Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt6 VI.r. , Terhelt8 VIII.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r. vádlottak javára értékelendő enyhítő körülményként okirattal is igazolt betegségük, Terhelt3 III.r. vádlottal szemben az előéleti adatok pontosítására tekintettel a büntetett előélet értékelését mellőzi, és a más büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést értékeli a terhére. Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt14 XIV.r. és Terhelt15 XV.r. vádlott terhére értékeli az ítéltábla a folytatólágos elkövetést. A védői hivatkozás figyelembe

vételével itt pontosítja az ítéltábla az elsőbírói összegzést, ugyanis Terhelt9 és Terhelt10 összesen 13 illegális határátlépőnek nyújtottak segítséget az államhatár átlépéséhez.

[332] Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. vádlottak esetében a helyes elsőfokú minősítésre tekintettel törvényi minimumban kiszabott szabadságvesztés enyhítésére nem volt indok a másodfokú eljárásban, ugyanis nem merült fel olyan körülmény, amely az enyhítő szakasz alkalmazását indokolná. Azonban mindhárom vádlott egészségi állapotára tekintettel a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb, börtön fokozatban állapította meg.

[333] Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak külföldi állampolgárok, azonban I.r. vádlott ország3on jogszerűen tartózkodik, családi élete tiszteletben tartását a kiutasítás sérti, de vele szemben tízévi szabadságvesztést szabott ki a bíróság, és az országban való tartózkodási a közbiztonságot jelentősen veszélyeztetné, hiszen az elkövetett cselekmény jellege alapján azt huzamos ideig, meglehetősen szervezettséggel valószínűsítette meg, így a vele szemben kiszabott kiutasítás a Btk. 59.§ (4) bekezdés b) pontja alapján is törvényes. Terhelt2 II.r. vádlott szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkezik, hiszen nemzetiség2 állampolgár, vele szemben a kiutasítás a Btk. 59.§ (3) bekezdése alapján törvényes.

[334] Terhelt6 VI.r. vádlott cselekménye a megváltozott minősítésre figyelemmel súlyosabban minősül, azonban a legteljesebb körű, feltáró beismerő vallomásra tekintettel volt helye a Btk. 82.§ (2) bekezdés (1) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz kimerítésére és a szabadságvesztés tartamának két évre enyhítésére. A büntetési célok tényleges szabadságelvönás nélkül is elérhetők, így a vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette.

[335] Terhelt7 VII.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt13 XIII.r. és Terhelt14 XIV.r. vádlottakkal szemben az elkövetés eseti jellegére figyelemmel ugyancsak lehetőség volt enyhítő szakasz alkalmazására a Btk. 82.§ (1) bekezdés c) pontja szerint, és a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére.

[336] A felfüggesztett szabadságvesztéssel érintett vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján börtön és az ítéltábla a Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pontja alapján meghatározta a végrehajtás esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

[337] Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r. és Terhelt15 XIV.r. vádlottak cselekménye a megváltozott minősítés folytán súlyosabban minősül, azonban személyi körülményeikre tekintettel az ítéltábla esetükben is lehetőséget látott a Btk. 82.§ (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazására, de annak kimerítésére – Terhelt6tól eltérően – nem, hiszen ezen vádlottak esteében hiányzik a feltáró, beismerő vallomás értékelhetőségének nyomatéka

[338] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján börtön, és az ítéltábla a vádlottak kedvező személyi körülményeire és előéletére és életvitelére tekintettel a Btk. 38.§ (3) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók.

[339] A pénzbüntetés körében az elsőfokú bíróság nem követte a belső arányosságot, és esetenként annak kiszabása is indokolatlan.

[340] A végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlottak megtakarítás, passzív jövedelem hiányában megfelelő vagyonnal nem rendelkeznek, jövedelmük pedig a szabadságvesztés megkezdésekor megszűnik, Terhelt14 XIV.r. vádlott nem rendelkezik megfelelő jövedelemmel, míg Terhelt13 XIII.r. vádlott jövedelmi vagyoni viszonyai alapján

nem állnak fent a pénzbüntetés kiszabásának a Btk. 50.§ (2) bekezdésében írt feltételei, ezért ezen vádlottak esetében a másodfokú bíróság a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[341] Terhelt7 VII.r. és Terhelt8 VIII.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát a büntetéskiszabási körülmények és a cselekményük tárgyi súlyának figyelembe vételével enyhítette, míg az egy napi tétel összegét VI.r. és VIII.r. vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz igazította. A Btk. 51.§ (1) bekezdésének megfelelően pontosította a pénzbüntetés átváltoztatási lehetőségének megfogalmazását.

[342] A Terhelt6 VI.r. vádlottal szemben elrendelet vagyonekobbzás körében nem értett egyet a védői állásponttal.

[343] A pénzbüntetés kiszabása a Btk. 50.§ (2) bekezdésében írt feltételek fennállása esetén kötelező, míg a vagyonekobbzás a szerzett előny reparálását célozza, így méltányosságot e körben nem lehetett gyakorolni, az igazolhatóan bűncselekmény útján szerzett pénz vagyonekobbzás alá esik. Azonban az MNB aktuális középárfolyamának megfelelően pontosította az ítéltábla a vagyonekobbzás összegét a VI.r. vádlott által megszerzett 3600 euro átváltásával.

[344] Az ítéltábla pontosította a vádlottak személyi adatait, az ítélet bevezetőjéből az előkészítő ülés feltüntetését mellőzte, mert a törvényszék az ítéletét tárgyalás alapján hozta.

[345] Terhelt4 IV.r. vádlott terhén az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 575.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

[346] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, így azt nem érintette.

[347] A Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az I.r. és II.r. vádlottakkal szemben az elsőfokú ítélet kihirdetését követő személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedések beszámításáról.

[348] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéből a kirendelt védői díjat a Be. 613.§ (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja, valamint a külföldi anyanyelvű vádlottak anyanyelvhasználatával összefüggésben felmerült költséget a Be. 576.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

[349] Az Terhelt4 IV.r. vádlottat érintő ellentétes döntés ellen a Be. 615.§ (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja alapján van helye fellebbezésnek.

Budapest, 2023. február 01.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.
előadó bíró

dr. Bíró Emese s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.231/2021/92. számú ítélete Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt7 VII.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r., Terhelt11 XI.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt13 XIII.r., Terhelt14 XIV.r. és Terhelt15 XV.r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.226/2022/57. számú ítéletében írt változtatásokkal 2023. február 1. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. február 01

Dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Törvényszék 31.B.231/2021/92. számú ítélete Terhelt4 IV.r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.226/2022/57. számú ítéletében írt változtatásokkal 2023. március 28. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

Budapest, 2023. április 3.

A kiadmány hitelül: